

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci jednal v hlavním líčení v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Vladimíra Najdekra a soudců přísedících Bc. Drahomíra Sigmunda, MBA a Anny Chytilové a dne 19. května 2022 rozhodl **takto**:

I. Obžalovaný

Richard C., narozen xxx ve xxx, bytem xxx, t.č. ve vazbě ve Vazební věznici Olomouc,

je vinen, že

dne 3. února 2021 v době od 00.30 hod. do 05.00 hod. ve xxx, v bytovém domě na adrese xxx, v úmyslu narušit domovní svobodu, působit na svobodné rozhodování člověka a narušit důvěrnost dat uložených v počítačovém systému, poté, co pomocí sekery a šroubováku otevřel zajištěné dveře opatřené z vnější strany tzv. "koulí", vnikl do bytu své bývalé družky, poškozené Petry I., nar. xxx, dveře zevnitř uzamkl, šel do ložnice, kde poškozená spala, klekl poškozené na hrudník, čímž jí přitlačil k posteli, na levou část krku přiložil poškozené elektrický paralyzér, kterým uštědřil poškozené dvakrát elektrický výboj do krku, při tom poškozené opakovaně říkal, že ji přišel zabít, že ji nikdy nebude mít nikdo jiný než on, když se poškozená chtěla jít vymočít, doprovázel ji na toaletu, odkud jí následoval zpět do ložnice, kde si lehl vedle poškozené na postel, v ruce opět držel elektrický paralyzér, když se mu jej poškozená snažila vytrhnout, udeřil ji paralyzérem do pravé části obličeje, čímž jí způsobil drobné krvácející zranění, následně poškozené řekl, že teď už to musí dodělat, dále poškozené vyhrožoval, že pokud mu nesdělí PIN kód k mobilnímu telefonu, tak uvidí, co s ní bude, když mu poškozená z obavy o svůj život a zdraví PIN kód sdělila, přečetl si v jejím mobilním telefonu komunikaci mezi poškozenou a jejím přítelem a na svůj mobilní telefon si přeposlal fotografii a zprávy uložené v mobilním telefonu poškozené, kdy následně na naléhání poškozené spolu s ní z bytu odešel, avšak téhož dne v době kolem 12.30 hod. v době nepřítomnosti poškozené Petry I. pomocí krumpáče opětovně vypáčil dveře od jejího bytu, kam bez vědomí a souhlasu poškozené vnikl a setrval až do jejího příchodu, přičemž tímto jednáním způsobil poškozené zranění spočívající v povrchové exkoriaci a kontuzi v oblasti pravého oka a pravé lící kosti a slabém otřesu mozku, v jejichž důsledku byla částečně omezena v běžném způsobu života bolestí zasažených lokalit po dobu 12 dnů, a v důsledku jeho jednání, které u

poškozené vyvolalo intenzivní strach o život, se u poškozené rozvinula posttraumatická stresová porucha projevující se celkovou únavou a apatií, omezením sociálních kontaktů, narušením spánku, opětovným vybavováním prožitých traumatických událostí, zvýšenou psychickou citlivostí a vzrušivostí, obtížemi s koncentrací, zvýšenou ostražitostí a nadměrnou úlekovou reaktivitou, v jejichž důsledku byla poškozená výrazně omezena v běžném způsobu života nejméně do konce měsíce března r. 2021,

tedy

jednak jiného násilím nutil, aby něco konal, spáchal takový čin se zbraní a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví,

jednak neoprávněně vnikl do obydlí jiného a při činu překonal překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí a

jednak získal přístup k počítačovému systému a neoprávněně užil data uložená v počítačovém systému

čímž spáchal

jednak zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku,

jednak přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku a

jednak přečin neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací podle § 230 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku

a za to se odsuzuje

podle § 175 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 7 (sedmi) roků.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **trest propadnutí věci**, a to černé kovové svítilny s paralyzérem a nápisy „POLICIE“ a „10000W“ vydané obžalovaným 4.2.2021.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný Richard C. **povinen** zaplatit na náhradě majetkové škody poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, IČO: 41197518, sídlem Orlická 2020/4, 130 00 Praha 3 - Vinohrady, částku 2.867 Kč.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný Richard C. **povinen** zaplatit poškozené Petře I., narozené xxx, bytem xxx, na náhradu majetkové škody částku 57.981,30 Kč a na náhradu nemajetkové újmy částku 150.000 Kč.

Podle ustanovení § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená Petra I. **odkazuje** se zbytkem jejího nároku na náhradu majetkové škody a nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

II. Naproti tomu se **obžalovaný**

Richard C., narozen xxx ve xxx, bytem xxx, t.č. ve vazbě ve Vazební věznici Olomouc,

podle § 226 písm. b) tr. řádu

zprošťuje

obžaloby pro skutky, že

1. v době od měsíce ledna roku 2020 do 8. prosince 2020 ve xxx, v úmyslu týrat osobu blízkou, v bytě na adrese xxx, kde bydlel společně se svou družkou, poškozenou Petrou I., nar. xxx, tuto zejména o víkendech opakovaně verbálně a fyzicky napadal, častoval ji vulgárními výrazy "ty pičo jedna vymrdaná, ty čubko, vyjebaná krávo, arogantní italská bachratá svině", v opilosti ji udeřil set-top boxem do čela a naznačoval, že ji udeří púllitrem, nejméně ve dvou případech na poškozenou plivnul, ve dvou případech ji škrtil, opakovaně do ní strkal a chytal ji za ruce, nejméně ve dvou případech vyhnal poškozenou z jejího bytu, který zevnitř uzamknul a po dobu několika hodin ji odmítal pustit zpět do bytu, v jednom případě poškozené v době, kdy se vracela domů, nachystal před dveře do bytu spacák a po dobu několika hodin ji odmítal vpustit do bytu, a dne 8. prosince 2020, kdy jej poškozená z bytu vystěhovala a jeho osobní věci nachystala před dům na lavičku, na poškozenou z venku křičel a do okna jejího bytu házel kameny a kusy dřeva, čímž poškodil skleněnou výplň okna a fasádu domu,

2. v době od 9. prosince 2020 do 3. února 2021 ve xxx, v úmyslu vzbudit v jiném obavu o jeho život a zdraví, ze svého mobilního telefonu opatřeného SIM kartou s účastnickým číslem xxx opakovaně v denních i nočních hodinách vytrvale kontaktoval svou bývalou družku, poškozenou Petru I., nar. xxx, které opakovaně zasílal SMS zprávy, ve kterých se jí dotazoval, proč se s ním rozešla, sděloval, že ji miluje a bude jen jeho, požadoval obnovení vztahu, a rovněž poškozené z uvedeného telefonního čísla opakovaně několikrát denně telefonoval, a když poškozená hovor přijala, do telefonu se neozýval, nebo poškozené tlumeným hlasem sděloval "jsem blízko, pojď ven, zaplatíš, já si tě najdu", přičemž s ohledem na jeho předchozí agresivní jednání toto jeho počínání vyvolalo u poškozené obavu o její život a zdraví,

neboť tyto skutky označené v žalobním návrhu nejsou trestným činem.

Odůvodnění:

1. Dokazováním provedeným v průběhu hlavního líčení byl zjištěn skutkový děj, který je popsáný ve výroku tohoto rozsudku.
2. **Obžalovaný** v hlavním líčení vypověděl, že co se týká prvního skutku popsaneho v obžalobě, to vůbec není pravda. Hádky mezi obžalovaným a poškozenou sice byly, ale nepadly žádné vulgární výrazy uvedené v obžalobě. Jen jednou řekl obžalovaný poškozené: „kurva, to mě nenecháš ani najest“, hodil do zdi talíř a odešel pryč. Hádky byly ze začátku kvůli bývalé přítelkyni obžalovaného. Poškozená si dokonce nafotila z mobilu obžalovaného komunikaci mezi obžalovaným a jeho bývalou přítelkyní. Tuto poškozená nazývala „černou sviní“. Není pravda, že by obžalovaný bouchl poškozenou púllitrem nebo settopboxem, není pravda, že by na ni plival. Spacáky měli obžalovaný a poškozená uloženy celé léto na chodbě. Druhý skutek je také úplný nesmysl. Poškozená volala i obžalovanému a byly tam hovory, které trvaly i hodinu a půl. Asi 9-10 dnů po vystěhování začala poškozená obžalovanému volat, ptala se, kde obžalovaný bydlí, volala skoro každý večer, probírali minulost. Z SMS, které jsou ve spise, je zřejmé, že poškozená obžalovanému pomáhala, jezdila pro něj, poškozený se jí omlouval, vyznával jí lásku. Poškozená si někdy obžalovaného zablokovala, někdy zase odblokovala. Ke třetímu skutku obžalovaný uvedl, že za poškozenou šel proto, aby zjistil pravdu, protože mu poškozená říkala, že nikoho nemá, a pak se prořekla a řekla jméno Petr. Poškozená říkala,

Shodu s prvopisem potvrzuje Vlasta Zezulová.

že to je jenom kamarád, a obžalovaný jí věřil. Když jel pak obžalovaný s poškozenou do Frýdku-Místku pro bundu, poškozená si pořád po cestě s někým psala SMS. Obžalovaný si všiml, jak poškozená zadává PIN, a zapamatoval si ho. Když přijeli zpátky, poškozená obžalovanému nabídla, jestli nechce přespat. Ráno, když šla poškozená se psem a nechala doma mobil, obžalovaný se podíval do jejího mobilu do komunikace a opsal si telefonní číslo na kontakt „Petr Německo“. S tímto kontaktem potom obžalovaný komunikoval prostřednictvím SMS. Jednou večer obžalovaný požil nějaké množství alkoholu a rozhodl se, že si pojedje za poškozenou promluvit. Bylo zamknuto, tak dveře otevřel pomocí sekery a šroubováku. Ze sklepa obžalovaný vzal izolační pásku, že třeba řekne poškozené, že ji sváže, aby ji postrašil. Uvnitř si obžalovaný svítil baterkou, ani si neuvědomil, že součástí baterky je paralyzér. Obžalovaný si sedl poškozené na nohy a řekl jí, ať je v klidu, že se jí nic nestane, obžalovaný jenom chce vědět, co bylo s tím Petrem. Ze začátku si obžalovaný baterkou svítil, když pak rožnul, neví, proč měl baterku dále v ruce. Je možné, že několikrát tam zajiskřil tím paralyzérem, ale určitě jej poškozené nepřikládal ke krku. Poškozená potom chtěla obžalovanému v nestřežené chvíli baterku vytrhnout a obžalovaný, když se vracel rukou, tak poškozenou bohužel zasáhl do obličeje, což nechtěl. Obžalovaný poškozenou ihned ošetřil. Pak vzal obžalovaný telefon poškozené a zadal PIN, ale ten byl jiný, protože si ho poškozená změnila. Obžalovaný tedy řekl poškozené, ať mu dá PIN, poškozená napřed nechtěla, ale na druhé nebo třetí požádání obžalovanému PIN dala. Obžalovaný se pouze podíval, kdy komunikace mezi poškozenou a Petrem začala, potom narazil na nějakou SMS, která ho překvapila, tak si to přeposlal a asi si přeposlal ještě jednu fotografii. Pak už obžalovaný s poškozenou jenom seděli a popovídali si o tom. Poškozená řekla, že to nikde hlásit nebude, že obžalovaného odveze do Jablůnky a půjde na pohotovost, kde řekne, že spadla na chodníku, když venčila psa. V autě se domlouvali, že obžalovaný odpoledne přijede a opraví dveře. Když pak obžalovaný přijel opravit dveře, viděl, že poškozená není doma, pod lavičkou našel klíče, které předtím poškozená hledala. Ty klíče nepasovaly a obžalovaný se nemohl dovolat poškozené. Obžalovaný tedy otevřel dveře pomocí krumpáče a začal je opravovat. Když poškozená přijela, obžalovaný byl na rozhraní obývacího ložnice. Nejprve k němu přišel pes, potom poškozená, ptala se, co tam obžalovaný dělá, on říkal, že přišel spravit dveře. Poškozené se udělalo nějak špatně, tak ji obžalovaný položil na zem, trochu ji proliskal a podal jí sklenici vody. Podal také poškozené z kabelky nějaké prášky, v křesle ji zakryl dekou a zatopil. Poté poškozená odvezla obžalovaného do Jablůnky. Baterku s paralyzérem si obžalovaný objednal a přišla mu 20. 1., ani nevěděl, že součástí baterky je paralyzér. Obžalovaný poškozenou nikdy nekoppl do hlavy ani nic takového nenaznačoval. Pokud byl obžalovaný dotázán na obsah SMS komunikace – poškozená: „*a co ta kopačka do hlavy na parkovišti.*“, obžalovaný: „*Peti, já nevím, jak se ti ještě víc omluvit...*“, uvedl, že by tak nohu ani nezvedl a neví, co tam už přesně probírali.

3. V přípravném řízení při výslechu dne 5. 2. 2021 obžalovaný vypověděl, že někdy v létě 2020 začal možná malinko více požívat alkohol a docházelo mezi ním a poškozenou k hádkám a rozepřím. Dne 8. 12. 2020 došlo k tomu, že do práce obdržel od poškozené zprávu, kde byla fotografie jeho věci před domem v xxx, to potřeboval obžalovaný nějak vyřešit, tak šel za poškozenou a došlo k incidentu, kde na ni křičel před domem a nakonec ve vzteku hodil do jejího okna kámen. V lednu potom obžalovaný hodně řešil nový vztah poškozené, začal žárlit, chtěl dostat vztah zpět do starých kolejí. Obžalovaný znal PIN k telefonu poškozené, tak poškozené jednou proletěl telefon, tam viděl že poškozená komunikuje s nějakým Petrem, napsal si na něj číslo a komunikoval s ním prostřednictvím SMS. Celé to vystupňovalo žárlivost obžalovaného. Motivací incidentu ze dne 3. 2. 2021 bylo, že chtěl obžalovaný zjistit pravdu. Vzal s sebou paralyzér, kterým chtěl postrašit poškozenou. Někdy odpoledne požil větší množství alkoholu a neměl tak zábrany. Obžalovaný věděl, že je poškozená doma, proběhla mezi nimi SMS komunikace, kde poškozená psala, že jde spát. Obžalovaný šel do sklepa, tam vzal sekeru a tou sekerou zapáčil dveře do bytu poškozené. Nejprve to nešlo, ale nakonec pomocí šroubováku se obžalovanému podařilo dveře otevřít. Sekeru odnesl obžalovaný zpět do sklepa, tam si zakouřil a přemýšlel, jak poškozenou postrašit. Ze sklepa si vzal obžalovaný

izolačku a látkový pásek. Tímto chtěl obžalovaný poškozenou vystrašit. Když přišel obžalovaný do bytu, svítil si jenom telefonem, šel rovnou do ložnice, kde spala poškozená. Pes poznal obžalovaného a začal kňučet, to asi vzbudilo poškozenou. Když přišel obžalovaný k poškozené, vytáhl z kapsy paralyzér, kterým chtěl postrašit poškozenou, rozsvítil lampičku a přisedl si k poškozené. Poškozená se ptala, co se děje, a obžalovaný zajiskřil paralyzérem. Poškozená se hodně polekala, obžalovaný přiložil paralyzér poškozené na rameno a zmáčkl jej. Došlo k výboji a ten poškozenou zasáhl. Poté vzal obžalovaný ze stolu telefon poškozené a chtěl po poškozené PIN. Poškozená obžalovanému PIN nechtěla dát, tak obžalovaný požadavek zdůraznil tím, že znovu zajiskřil paralyzérem. PIN chtěl proto, aby se dostal do komunikace poškozené s tím chlapem. Obžalovaný celou dobu seděl poškozené na stehnech. Poté chtěla jít poškozená na záchod, obžalovaný šel s ní a hlídal ji, protože měl strach, že bude poškozená křičet, nebo že uteče. Poté se oba vrátili ze záchodu do ložnice, poškozená si lehla zády k obžalovanému, ze strany obžalovaného byla nabídka k milování, což poškozená razantně odmítla. Poté si oba povídali, poškozená měla celou dobu z obžalovaného strach, většinou měl obžalovaný paralyzér v ruce. Obžalovaný chtěl opakovaně po poškozené PIN, obžalovaný opět aktivoval paralyzér, ale jen do vzduchu. Poškozená měla stále strach, začala plakat, že by obžalovaný tu komunikaci neměl číst. Poškozená se snažila obžalovanému vytrhnout paralyzér z ruky, došlo k přetahování o paralyzér, poškozená chytla oběma rukama ruku obžalovaného s paralyzérem, obžalovaný znovu stlačil a došlo k jiskření, obžalovaný se snažil svou ruku vytrhnout ze sevření a při tom pohybu hranou paralyzérova zasáhl poškozenou do obličeje. Poškozená začala krváčet, tak jí na to dal obžalovaný kapesníček a omlouval se. Nakonec poškozená obžalovanému na naléhání dala PIN, obžalovaný si část komunikace z telefonu poškozené přeposlal na svůj mobil a přeposlal si i fotografii toho chlapa. V tom momentu byl byt poškozené uzamčen zevnitř, obžalovaný jej uzamkl poté, co do bytu vstoupil, aby poškozená neutekla. Obžalovaný vyčítal poškozené nový vztah, celá tato situace trvala asi od půlnoci do pěti hodin do rána. Domluvili se, že poškozená odveze obžalovaného do Jablůnky, otevře provoz a poté půjde na ošetření do nemocnice. Domluvili se, že obžalovaný opraví dveře. Pak mezi obžalovaným a poškozenou došlo k nedorozumění, kdy poškozená říkala, že obžalovaný vzal klíče od sklepa, on je ale neměl. Kolem jedné hodiny po obědě šel obžalovaný k poškozené, aby pohledal klíče, a dále chtěl opravit dveře. Klíče našel, ale žádný nebyl od bytu poškozené. Obžalovaný šel do sklepa, tam vzal sekeru, to ale nešlo, tak vzal ze sklepa krumpáč, kterým vypáčil zavřené dveře. Když obžalovaný vešel dovnitř, najednou uslyšel příjezd auta, domníval se, že je to poškozená, tak se schoval do ložnice. Obžalovaný se pak poškozené ukázal, ona se polekala, že jí obžalovaný přišel ublížit, udělalo se jí špatně a spadla na zem. Obžalovaný přinesl poškozené vodu, dal jí z její kabelky prášek, pečoval o ni a opravoval dveře. To odpoledne vypadl obžalovanému z bundy paralyzér, poškozená to viděla a zase se polekala. Poškozená poté odvezla obžalovaného do Jablůnky. Obžalovaný uvedl, že svého jednání lituje, motivem byla chorobná žárlivost z jeho strany, kterou podpořil ještě alkohol.

4. K rozporům mezi výpověďmi obžalovaného v přípravném řízení a u hlavního líčení obžalovaný uvedl, že je to už nějakou dobu, tak si přesně nepamatuje, co vypovídal v přípravném řízení. Ani tam to není úplně přesně popsáno, protože obžalovaný vypovídal, poté, co 3, 4 dny nespál, tak neví, co mluvil. V podstatě je ta výpověď tak, jak je tam.
5. **Svědkyň – poškozená Petra I.** vypověděla, že s obžalovaným se seznámili v lednu 2019, bydlet spolu začali od začátku června 2019. Na bydlení dával obžalovaný poškozené ze začátku 2.000 Kč měsíčně, ke konci 6.000 Kč měsíčně. Co se týče bodu ad 1) obžaloby, většinou vznikaly hádky mezi obžalovaným a poškozenou kvůli alkoholu. Obžalovaný byl ve sklepě, poškozená nevěděla, že tam má schovaný nějaký alkohol, potom přišel nahoru, poškozená mu řekla, že smrtí alkoholem, a obžalovaný chytil nervy, začal po poškozené křičet a ona si to nenechala líbit a odpovídala mu zpátky. Postupně se to stupňovalo, že třeba obžalovaný poškozenou i žďuchl. Poškozená postupně začala mít z obžalovaného strach a přestávala

mluvit. Ze začátku se obžalovaný poškozené omlouval, postupem času již ne. Jednou, když obžalovaný poškozenou hodil na zem, plivl na ni a překročil ji. Poškozená se začala uzavírat do sebe. Jako obtěžující začala poškozená vnímat chování obžalovaného někdy v únoru, březnu, dubnu roku 2020. Poškozená taky někdy dokázala zvednout hlas, ale to možná spíše ze strachu, čekala, že třeba přijde nějaký soused a pomůže jí. V srpnu 2020 se poškozená rozhodla, že vztah s obžalovaným skončí a že chce, aby se obžalovaný vystěhoval. Jednou za poškozenou přišel do baru, kde pracovala, nějaký Jirka, říkal, že je kamarád obžalovaného z práce, a ptal se poškozené, proč to nestáhne, že obžalovaného je škoda. Poškozená mu řekla, že dotyčný vůbec neví, jak se obžalovaný choval doma. Poškozená dále uvedla, že ji obžalovaný verbálně napadal přesně tak, jak je uvedeno v obžalobě, v bodě ad 1), bylo to pořád dokola, začalo to někdy v březnu nebo dubnu 2020. Ze začátku byly intervaly mezi verbálním napadáním delší, později se zkracovaly. Obžalovaný třeba řekl poškozené, že je úplná kráva, že neumí uvařit oběd, poškozená mu třeba i řekla, že je parchant, byla zastáncem hesla, jak se do lesa volá, tak se z lesa ozývá, ale spíš obžalovaného prosila, aby jí nenadával. Poškozená v srpnu řekla obžalovanému, že má 3 měsíce na to, aby se vystěhoval, obžalovaný na to řekl, že se jej poškozená nezbaví, že se v životě nevystěhuje. Settop boxem obžalovaný poškozenou udeřil, když byl settop box v krabici, tenkrát jej vyměňovali za starý, který nefungoval. Poškozená ani neví, proč to vzniklo, asi něco řekla a obžalovaný chytil nervy. Obžalovaný také vylil na poškozenou pivo z püllitru, když poškozená obžalovanému řekla, že zase pije. Obžalovaný poškozené řekl: „Ty čubko vyjebaná, to je moje věc, chceš, aby ti to skončilo v hlavě?“, ale zastavil se. Obžalovaný také několikrát nad poškozenou držel zaťatou pěst, ale neudeřil ji. Obžalovaný také poškozenou několikrát žďuchnul, několikrát na ni plivl, několikrát ji vyhnal z bytu. Jednou byly v bytových dveřích zevnitř klíče, takže poškozená nemohla dát svůj klíč do dveří, byla na chodbě hodinu nebo hodinu a půl, než obžalovaného přes esemesky přesvědčila, aby ji pustil domů. Jednou zase nechal obžalovaný poškozené venku na chodbě spacák, že má poškozená spát venku. Když se obžalovaný sám v listopadu neodstěhoval, poškozená mu jednou v prosinci sbalila jeho věci do tašek a ty dala na lavičku před dům. Poškozená zavolala sestře s tím, že nechce být doma sama, protože se bojí, napsala obžalovanému SMS, že už se k poškozené domů nedostane. Sestra poškozené přijela, poté přišel obžalovaný a začal poškozené do okna házet kameny, dřevěné desky a všechno, co mu přišlo pod ruku. Obžalovaný chtěl, ať mu poškozená hodí stravenky, které měl v šuplíku, tak mu poškozená stravenky hodila, obžalovaný, když stravenky posbíral, tak zase začal házet kameny do okna. Poté buď sestra poškozené, nebo kamarádka poškozené, které poškozená napsala SMS, zavolala policii, ale obžalovaný zmizel, než policie přijela. Poškozené potom došlo, že obžalovaný bude asi u bratra, tak mu tam jeho věci spolu se svou sestrou odvezly. Obžalovaného tam potkaly na chodbě v domě. Obžalovaný pronesl jen 2 nebo 3 slova na poškozenou a její sestru a poškozená se sestrou rychle odešly pryč.

6. Poté si poškozená obžalovaného zablokovala na mobilu, ale nechala mu alespoň WhatsApp nebo Messenger, protože kdyby mu zablokovala všechno, tak by ho měla přede dveřmi. Takto aspoň věděla, když jí psal, že je daleko. Párkrát si zavolali, stalo se, že byl hovor, který poškozené nahnal strach, na druhou stranu se zase stalo, že byl hovor, kde byl obžalovaný strašně milý, příjemný a poškozená věřila, že ji má obžalovaný rád. Obžalovaný poškozené volal pod různými záminkami, že potřebuje pomoci, a poškozená, pokud mohla, tak obžalovanému pomohla. Přivezla mu třeba na ubytovnu peřinu, aby měl pod čím spát, pánvičku, hrnky, a podobně. Vždycky se chvíli pobavili a poškozená zase odjela. Jednou vezla poškozená obžalovanému nějaké věci v taškách, obžalovaný sešel dolů na parkoviště, byl hodně opilý, vyhrožoval poškozené, že si ji najde, nadával jí: „ty čubko jedna vyjebaná“ a chtěl ji kopnout do hlavy. Kdyby poškozenou nestrhla její sestra, tak se mu to povedlo. Je pravdou, že obžalovaný poté, co se od poškozené odstěhoval, dal poškozené prstýnek, ale spíše ji donutil, říkal, že si ho poškozená musí vzít, tak si poškozená prstýnek vzala a odešla. Tehdy poškozená dostala od obžalovaného také květinu. Říkala obžalovanému, že když bude cokoliv potřebovat, je ochotná mu vždycky pomoci. Obžalovaný tehdy bydlel na ubytovně, kde si spolu šli

poškozená s obžalovaným dát cigaretu na balkon, poškozená dostala strašný strach, že ji obžalovaný shodí dolů, tak utekla z toho balkonu dovnitř, kde se to snažila to rozdychat. Asi v polovině ledna požádal obžalovaný poškozenou, jestli by s ním zajela koupit zimní bundu, poškozená řekla, že je ochotna, pokud obžalovaný zaplatí naftu. Pro bundu jeli do Frýdku-Místku. V lednu také obžalovaný jednou u poškozené přespal, spal ale na druhé půlce postele, vykládali si, byl střizlivý, nic se nestalo. Poškozená také stěhovala obžalovaného na ubytovnu k M., protože ji o to obžalovaný požádal. Poškozená vyklízela také ubytovnu obžalovaného, když byl vzat do vazby, protože o to poškozenou požádala paní D., mistrová obžalovaného z práce. Když si poškozená obžalovaného v mobilu odblokovala, tak se i stalo, že komunikaci s obžalovaným vyvolala ona. Obžalovaný totiž poškozenou prosil, ať mu dá vědět, jak se má. Poškozená obžalovanému řekla, že pokud bude něco opravdu důležitého, tak obžalovanému zavolá zpátky.

7. Dne 3.2. poškozená spala a najednou procitla, když slyšela, jak kňourá pes. Napřed uviděla stín obžalovaného a potom na ni obžalovaný skočil na postel, svým kolenem skočil poškozené na hrud' a pravou rukou obžalovaného dostala poškozená 2 rány elektrickým výbojem paralyzéro do krku. Obžalovaný řekl: „*Přišel jsem si pro tebe, přišel jsem tě zabít, první zabiju tebe a potom sebe, tebe už v životě žádný jiný chlap mít nebude.*“ Obžalovaný začal poškozené nadávat: „*ty kurvo, ty ses mi kurvila, ty jsi kurva*“. Obžalovaný seděl poškozené na břichu, poškozená ho prosila, aby ji pustil, že se jí chce strašně čurat, na to jí obžalovaný řekl: „*Mě to nezajímá, vzběhni se do postele, mě to nezajímá*“, po nějaké chvíli dovolil obžalovaný poškozené jít na záchod, ale neumožnil jí zavřít dveře s tím, že se bude dívat. Poškozená se poté pokusila utéct z bytu dveřmi, dveře byly ale zevnitř zamčené. Vtom dostala poškozená do zad další ránu paralyzérem a obžalovaný jí říkal, ať nic nezkouší, že klíče má on. Obžalovaný poté donutil poškozenou si lehnout znovu do postele. Obžalovaný rožnul lampičku a říkal poškozené, jak jim spolu bylo krásně, poté vytáhl ze šuplíku vibrátor a začal vibrátorem poškozené jezdit po těle. Poškozená obžalovanému řekla, ať na sex zapomene. Obžalovaný dal vibrátor pryč, poškozená se obžalovaného ptala, co to má v ruce, on jí ukázal, jak funguje paralyzér, obžalovaný si paralyzér přiložil k ruce a spustil jej, ucukl rukou a byl hodně překvapený. Poškozená řekla obžalovanému, že jí to nahání strašný strach, ať to dá pryč. Poškozená chytila obžalovanému ruku, ve které měl paralyzér, v tu chvíli dal obžalovaný poškozené ránu rukou do lícní kosti. Obžalovaný vzal kapesníky z nočního stolu a začal poškozené ošetřovat ránu, která krvácela. Obžalovaný řekl: „*To už je v prdeli, to už je v hajzlu, to už je v hajzlu, to už musím dodělat.*“ Obžalovaný chtěl po poškozené PIN k jejímu telefonu, poškozená se bála, že obžalovaný uvidí nějaké SMS od jejího nového přítele Petra. Obžalovaný říkal: „*Dej mi ten PIN nebo uvidíš, dej mi ten pin, nebo uvidíš, uvidíš, co s tebou bude, uvidíš, co se stane.*“ Nakonec poškozená obžalovanému PIN k telefonu dala, obžalovaný si přeposlal na svůj telefon nějaké SMS. Obžalovaný pak říkal: „*To je v hajzlu, to se mnou, to je v prdeli, to je v hajzlu, všechno je to v prdeli.*“ Poškozená řekla: „*Prosím tě, zklidni se, dívej se, přemýšlej, já řeknu, že jsem spadla, já ti slibuju, že to v životě neoznámím, já nikdy nepůjdu na policii.*“ Poškozená obžalovanému navrhla, že ho odveze na ubytovnu, což učinila. Poté šla poškozená otevřít fabriku, odpoledne odvezl poškozenou kolega Jirka na pohotovost, tam poškozená řekla, že spadla na chodník, z pohotovosti ji Jirka zase odvezl domů. Poté šla poškozená k zubaři. Když se vrátila zpět domů, viděla, že vchodové dveře jsou rozsekané, rozbité úplně. Najednou vyskočil zpoza dveří obžalovaný, udělal 3 kroky a chytil poškozenou pod krkem. Poškozená ze strachu z obžalovaného zkolabovala.
8. Po těchto incidentech začala poškozená utrpět úzkostmi, měla panický strach, nějakou dobu nevycházela z bytu, musela brát prášky na uklidnění a chodit k psychologovi. Chodila pouze za kamarády do fabriky, jinak první měsíce nechodila skoro nikam jinam. K lékařce musela chodit poškozená ze začátku jednou až dvakrát týdně, užívala denně lék Elicea, Neuron a ještě něco dalšího, nemohla spát, brala prášky na spaní. Ze začátku jezdila poškozená k lékařce autobusem, poté i autem. Že byl obžalovaný dříve ve výkonu trestu, se poškozená dozvěděla asi až po dvou měsících vztahu. V době od 9.12.2020 do 3.2.2021 obžalovaný poškozené psal

2 – 5 SMS denně, večer telefonoval. Obžalovaný telefonoval poškozené 2× nebo 3× z vazby, poté poškozená požádala, aby tyto hovory nebyly umožněny. V roce 2020 trávily poškozená s obžalovaným víkendy hodně doma, v srpnu nebo začátkem září 2020 byli na rybách a tam se to v poškozené zlomilo a rozhodla se vztah s obžalovaným ukončit. Po odstěhování obžalovaného vyměňoval poškozené zámky ve dveřích kamarád Jarde z práce. V prosinci po odstěhování obžalovaného doprovázeli do práce poškozenou kolegové, protože se poškozená bála, že si na ni obžalovaný někde počká.

9. **Svěděk Jiří M.**, bývalý spolupracovník poškozené, vypověděl, že vezl poškozenou k ošetření do nemocnice, protože měl tehdy v práci auto. Poškozená mu řekla, že upadla na ledu, až později přiznala, že jí ublížil obžalovaný. Poškozená měla podlitinu, otřes mozku. Poškozená byla tehdy otřesená, v šoku, byla malátná, nevěděla, co má říkat, byla zmatená. Poté nastoupila poškozená na nemocenskou, během které se stavovala za kolegy do práce na kávu, bylo vidět, že je rozhozená, že má strach, co bude. Trvalo to po dobu její pracovní neschopnosti. Obžalovaný svědkovi pomáhal s opravou fasády, svědek si nevšiml, že by měl obžalovaný sklon k požívání alkoholu, přišel strízlivý, během práce nepil.
10. **Svědčyně Iveta D.**, kamarádka poškozené, vypověděla, že jí poškozená volala tu noc, kdy ji obžalovaný napadl, poškozená poslala svědkyni fotky, měla rozraženou lícni kost, monokl. Poškozená potom vykládala svědkyni, jak obžalovaný vypáčil dveře sekerou, bouchl poškozenou paralizérem, jak jí vyhrožoval. Poškozená se dříve svěčovala svědkyni, že ji obžalovaný vulgárně oslovoval, nadával jí, hodil po ní talíř. Svědkyně byla s poškozenou domluvená, že pokud od poškozené svědkyni přijde zpráva se slovem „pomoc“, tak má svědkyně zavolat policii. U obžalované doma totiž bývá špatný signál. Jakmile zpráva přišla, svědkyně volala policii, ale ti řekli, že už tam jede hlídka, že už někdo policii volal. Poškozená také svědkyni popisovala situaci s vystěhováním obžalovaného, že se rozčílil, házel tam prý kameny nebo něco do fasády i do okna. Po incidentu v únoru měla poškozená strach, nikam nechtěla chodit, spíš se bála, že to má pořád před očima, co se stalo.
11. **Svědčyně Andrea M.**, sestra poškozené, vypověděla, že ze začátku byl vztah poškozené a obžalovaného dobrý, později horší. Když začal obžalovaný hodně popíjet, tak byl na poškozenou agresivní, sprostý, vulgární. Poškozená potom zjistila, že má obžalovaný vedlejší poměr s někým jiným, tak řekla, že už toho je prostě dost, tak obžalovanému řekla, ať se vystěhuje. Svědkyně byla několikrát u toho, když říkala poškozená obžalovanému, ať se vystěhuje, ale on nechtěl. Poškozená řekla obžalovanému, ať sbalí věci a opustí byt v létě v srpnu. V zimě už toho měla poškozená opravdu dost, tak požádala svědkyni, ať přijede, že má strašný strach, sbalila obžalovanému věci, dala mu je na lavičku a zavolala obžalovanému, ať si pro věci přijede. Když tam potom obžalovaný přijel, začal vykřikovat, nadávat sprostě: „*ty pičo, já tě zabiju, co si to vůbec dovoluješ, mě vyhazovat z bytu, já jsem ti tady pomohl udělat práci na zahrádce doma, budou vánoce, proč mě vyhazuješ, proč to děláš?*“ Poškozená mu zpětně odpovídala, ať si vezme věci, ať odejde, ať ji nechá. Jenomže obžalovaný chytl vztek a začal házet do okna kameny, nebo nějaké dřevo. Svědkyně dostala strach a zavolala policii. Policie přijela, ale obžalovaný mezitím někam zmizel. Poškozená se svědkyni tedy odvezly obžalovanému věci k jeho bratrovi, kde přebýval. Setkaly se tam s obžalovaným, ten nadával poškozené, chtěl poškozenou kopnout do hlavy, ale svědkyně poškozenou odstrčila, tak se obžalovaný netrefil. Svědkyně slyšela přes telefon, když poškozená telefonovala, jak poškozené obžalovaný nadává: „*ty italská děvko, ty tlustá, ty pičo*“. Po vystěhování obžalovaný poškozené nadával a vyhrožoval, že si na ni počká. To svědkyně slyšela v telefonu, říkal: „*počkej, já přijdu, až když ty to budeš nejmíň čekat*“. O incidentu z 3.2.2021 ví svědkyně zprostředkovaně od poškozené. Po tomto incidentu měla poškozená strašný strach, i když věděla, že je obžalovaný ve vazbě, měla dveře zajištěné židlí, zamykala se, nebrala telefony. Poškozená se svědkyni svěčila, že do ní obžalovaný párkrát žďuchl, plival na ni a sprostě při tom nadával. Svědkyně ví, že obžalovaný dal poškozené v lednu 2021 nějaký dárek, možná to byl prstýnek. 30. 1. 2021 vezla poškozená obžalovaného

do Frýdku-Místku. Z 30.1. na 31.1. pak obžalovaný u poškozené přespal, protože poškozená neměla jinou možnost, jak se obžalovaného zbavit.

12. **Svědkyňě Jana M.**, kamarádka poškozené, vypověděla, že poškozená se během vztahu s obžalovaným začala měnit. Jednou přišla poškozená ke svědkyni s modřinou na tváři a postupně přiznala, že jí to udělal obžalovaný. Bylo to asi na začátku února. Poškozená nejprve říkala, že uklouzla. Postupně pak poškozená přiznávala, že ji obžalovaný napadl, že měl paralyzér, že se bála o život, že několikrát dostala paralyzérem, obžalovaný ji bouchl pod oko, klečel jí na prsou, držel ji pod krkem, z toho měla poškozená modřiny. Po té události se poškozená stáhla, přestala komunikovat, vyhýbala se kamarádům, známým. Pouze když měla vycházky, tak chodila za kolegy do práce. Svědkyně několikrát viděla, že měla v minulosti poškozená na rukách modřiny, poškozená říkala, že obžalovaný, jak byl připitý, tak ji několikrát napadl. V září 2020 se poškozená svědkyni svěřila, že s obžalovaným nechce žít, že mu dá čas, aby se vystěhoval.
13. **Svědkyňě Radka P.**, bývalá sousedka obžalovaného a poškozené, vypověděla, že si vzpomíná, že jednou potkala poškozenou se zraněním v obličeji okolo očí, už si nepamatuje, co jí k tomu poškozená řekla. Svědkyně občas zaslechla nějaké hádky mezi poškozenou a obžalovaným, ale neví, co bylo jejich příčinou. Když byli spolu poškozená s obžalovaným venku, tak to bylo všechno v pořádku. Co se týká hádek, občas slyšela svědkyně víc poškozenou než obžalovaného. Jednou se stalo, že se poškozená nemohla dobouchat do bytu, svědkyně neví, jestli obžalovaný tak tvrdě usnul, ale trvalo to hodně dlouho, že bouchala na dveře a nemohla se dostat dovnitř, ale potom po nějaké době teda obžalovaný asi otevřel.
14. **Svěděk Jaroslav V.**, bývalý spolupracovník a kamarád poškozené, vypověděl, že mu poškozená řekla, že jednou přišla domů, že byly vykoplé dveře a že ji tam obžalovaný zadržoval přes noc a omezoval ji na svobodě, že prý ji nějak svázal. Už je to přes rok, takže svědek přesně neví. Jak poškozená obžalovaného vyhodila, tak zhruba 14 dní nebo 3 týdny svědek vždy ráno přijel k poškozené domů, počkal s ní, ona šla vyvenčit psa a šli spolu do práce. Jednou dala poškozená svědkovi poslechnout nahrávku telefonátu s obžalovaným, kde obžalovaný říkal, že na poškozenou čeká někde za barákem. Po předmětném incidentu byla poškozená dva až tři měsíce ustrašená a rozklepaná, postupem času je to lepší a lepší. Při neschopence se v rámci vycházek poškozená stavovala za kolegy do práce na kávu, svědek k poškozené často chodil domů pomáhat. Když poškozená obžalovaného vyhodila, vyměňoval svědek poškozené zámek u bytových a vchodových dveří a u dveří do sklepa. Svědek viděl v minulosti na ruce poškozené modřiny, poškozená říkala, že to má od obžalovaného. Poté, co se poškozená s obžalovaným rozešla, ukazovala svědkovi 20-30 zmeškaných hovorů od obžalovaného za den, 20-30 SMS.
15. **Svěděk Marián S.**, kamarád poškozené, vypověděl, že byl párkrát na návštěvě u poškozené a obžalovaného, zdálo se mu, že soužití probíhá normálně. Později se svědkovi poškozená svěřovala, že je doma nejdříve pod psychickým a později i pod fyzickým nátlakem od obžalovaného. Obžalovaný měl do poškozené strkat, měl jí vyhrožovat. Incident z února 2021 popisovala svědkovi poškozená, říkala, že se obžalovaný násilím dostal do bytu poškozené, potom jí fyzicky ubližoval. Před únorem 2021 jednou vyhledala poškozená svědka, bylo to pravděpodobně po domácím násilí, byla plačtivá, nemohla plynule mluvit, stěžovala si, že ji doma obžalovaný fyzicky napadl. Po útoku 3. 2. svědek nepozoroval změny psychického stavu poškozené, to bylo ale asi v důsledku medikamentů. Poškozená byla taková uzavřenější, utlumená, svědek s ní byl od února 2021 v kontaktu 5× nebo 6×.
16. **Svědkyňě Dagmar K.**, známá poškozené, vypověděla, že potkala poškozenou první nebo druhý den po napadení, poškozená měla modřiny ve tváři, třepala se, byla nervózní. Říkala, že to bylo kvůli rozchodu s obžalovaným, že bylo zamčeno, že se nemohla dostat z bytu. Co se

týká vztahu poškozené s obžalovaným, chovali se k sobě pěkně, svědkyně nikdy neviděla, že by po sobě křičeli. Po napadení byla poškozená vystrašená, roztěkaná, nervózní. Pomalinku to ustupovalo, ale dlouho to trvalo, spíš v řádu měsíců. Svědkyně se s poškozenou potkávali v podstatě každý večer. Předtím než došlo k předmětnému incidentu, poškozená si na obžalovaného nestěžovala.

17. **Svědčce Jarmila M.** vypověděla, že okolo bydliště poškozené a obžalovaného chodila na zahrádku. Z pohledu svědkyně bylo jejich soužití dobré, pěkné. Svědkyně mezi nimi nepozorovala nic špatného, nevšimla si, že by se hádali. Když svědkyně v přípravném řízení řekla, že poškozená byla spíš taková vůdkyně, vnímala to z toho, jak ona obžalovanému tam kázala, toto mi zasad', to mi udelej.
18. **Svědčce Vlasta D.**, kolegyně obžalovaného, vypověděla, že byla jednou u obžalovaného a poškozené na návštěvě na grilování, poškozená obžalovaného ponižovala, ale nějaké velké slovní urážení to nebylo. Když se obžalovaný dozvěděl, že se má od poškozené odstěhovat, tak se v práci skoro sesypal. Potom obžalovaný říkal svědkyni, že poškozená má nějakého přítele, ale že se to snaží dávat pořád dohromady, jezdili spolu na nákupy, na výlety, byli spolu ve Frýdku-Místku pro bundu, obžalovaný říkal, že poškozené objednal prstýnek. Vypadalo to, že obžalovaný neví, na čem je, jestli vztah s poškozenou pokračuje nebo nepokračuje. S obžalovaným v práci nebyly žádné problémy, žádné konflikty, choval se klidně. Nestalo se, že by přišel do práce pod vlivem alkoholu. Obžalovaný poté, co byl vzat do vazby, požádal svědkyni, aby vyřídila poškozené, že má vystěhovat obžalovanému věci z ubytovny. Svědkyně to tedy poškozené vyřídila. Poškozená reagovala nejprve pozitivně, když pak ale zjistila, že výplata přišla obžalovanému na jiný účet, byla do telefonu na svědkyni zlá, nadávala, že svědkyně neví, co je obžalovaný za hajzla. Poškozená svědkyni říkala, že byla uvázána u postele a že ji obžalovaný bil, že ji shodil na zem, pak že šla do nemocnice, že známí jí řekli, ať to nahlásí, ať ho dostane tam, kde má být.
19. **Svědce Josef Ř.**, kolega obžalovaného, vypověděl, že vztah poškozené a obžalovaného vypadal navenek úplně super, svědka by nenapadlo, že je něco v nepořádku. V práci se obžalovaný choval normálně, byl pracovitý, spolehlivý, klidný, žádné konflikty. O předmětném incidentu poškozená říkala, že se obžalovaný nějak dostal do bytu, držel poškozenou na posteli. Svědek jednou vzal poškozené laser obžalovaného na její pracoviště, když laser poškozené předával, tak kolegové na poškozenou volali, ať jde zpátky. Poškozená se s obžalovaným stýkala i po vystěhování obžalovaného, pomohla se mu stěhovat na Vsetín, pomáhala mu vozit peřiny a podobně.
20. **Svědce Jiří H.**, kolega a kamarád obžalovaného, vypověděl, že poškozená říkala, že obžalovaný nepřijde do vězení, ale že přijde zavřít do blázince. To řekla poté, co svědek poškozené řekl, aby stáhla trestní oznámení. To svědek chtěl, protože je obžalovaný jeho dobrý kamarád. V práci se šířilo, že obžalovaný měl napadnout poškozenou, měl rozbít dveře, mlátit jí, měl mít u sebe paralyzér. Poškozená říkala, že ji obžalovaný přivázal k posteli, ale zároveň říkala, že tam nebyl žádný paralyzér. Jednou byl svědek pomáhat obžalovanému se dřevem a poškozená po obžalovaném vystartovala, že si otevřeli pivo a dali si po kalíšku u práce. Po obžalovaném poškozená křičela, že je alkoholik a že to není normální. I po odstěhování se obžalovaný s poškozenou stýkali, je-li pro bundu, poškozená pomáhala obžalovanému se stěhovat. Po předmětném napadení, někdy duben, květen, svědek viděl poškozenou v bývalém nonstopu na Vsetíně, ve Fenixu, byla tam s dvěma muži a jednou ženou.
21. **Svědce Martin Z.**, kamarád obžalovaného, vypověděl, že jezdil s obžalovaným a poškozenou na ryby, poškozená s obžalovaným se k sobě chovali úplně normálně, vypadalo to jako normální vztah, svědek neviděl, že by se někdy hádali. I když se obžalovaný od poškozené odstěhoval, jezdili spolu na nákupy, poškozená za obžalovaným sem tam jezdila. Jednou, když

svědek pomáhal obžalovanému se dřevem, poškozená zjistila, že tam mají lahev alkoholu, tak začala po obžalovaném rvát. Řekla tehdy i obžalovanému, že ho dostane do tepláku, že tam patří. Svědek s obžalovaným se tomu zasmáli a nevěnovali tomu žádnou pozornost. Jednou na rybách předal obžalovaný poškozené dárek, byl to prstýnek, obžalovaný to nějak přidělal na udici, kterou nahodil, takže poškozená vytáhla prstýnek.

22. **Svědkyňe MUDr. Martina K.**, ošetřující lékařka poškozené, uvedla, že poškozená v minulosti nikdy neměla problémy psychického rázu, léčí se s vysokým krevním tlakem. Svědkyně je ošetřující lékařkou poškozené asi 10 let, poškozená k ní nechodila častěji než jiní pacienti. Je to asi rok a půl, co ke svědkyni poškozená přišla s tím, že byla ošetřena na chirurgii, protože byla fyzicky napadena, měla nějaké odřenyiny, pohmožděnyiny, otřes mozku, a hlavně měla psychické problémy. Říkala, že to pro ni bylo velmi traumatizující. Poškozená byla velmi špatná, plačtivá, stěžovala si, že nemůže spát, že má strach, že se bojí o život, měla strach komunikovat s lidmi, měla strach se setkávat s lidmi. Poškozené byla vystavena pracovní neschopnost, léčily se pohmožděnyiny, a protože měla psychické problémy, svědkyně jí předepsala léky proti úzkosti a antidepresiva – Elicea a Neurol a odeslala ji k psychiatrovi. Poškozená chodila i na psychoterapii do psychiatrické ambulance. Psychické problémy poškozené trvaly celkem dlouho, poškozená později říkala, že se řízení táhne, že je nějak kontaktovaná i ze strany pachatele, zlepšilo se to až ke konci pracovní neschopnosti. Jakmile to psychický stav poškozené dovolil, byla ukončena neschopenka, a to i po konzultaci s psychiatrem a hlavně s psychologem, který pak již doporučil, že by bylo dobré, aby poškozená nastoupila do práce. Jak byly stanoveny vycházky, si již svědkyně nepamatuje, ale pravděpodobně standardně 6 hodin denně. V době, kdy pracovní neschopnost končila, na tom dle svědkyně poškozená nebyla stejně jako v době, než pracovní neschopnost začala. Poškozená měla po skončení pracovní neschopnosti pořád obavy, protože ten případ ještě nebyl uzavřený, snažila se žít normálně, nastoupila do práce, ale stejné to nebylo. Když si na předmětné napadení vzpomněla, říkala, že má špatné sny, trpí nespavostí. Zavedená medikace neomezovala schopnost poškozené řídit auto.
23. **Svědék Marek L.**, soused poškozené, vypověděl, že obžalovaný s poškozenou měli normální vztah, vycházeli dobře, jezdili na výlety, na ryby. Sem tam se taky poštěkali, to svědek slyšel přes zeď, poškozená je taková hlučnější. Obžalovaný říkal, že ho chce poškozená vystěhovat, že mu už dala nějaký měsíc dopředu, že jestli se nezklidní, že prostě půjde. Jednou, když přišel svědek domů z práce, obžalovaný spravoval dveře. Druhý den svědka zavolala poškozená na kávu, vypadala „nic moc“, měla monokl, nějaký škrábanec, byla rozhozená, brečela, neměla dobrou náladu. Řekla k tomu, že večer měli jakousi aférku, jakýsi výstup, nic podrobněji. Jednou se stalo, že se poškozená nemohla dostat do bytu. Volala na chodbě, že se tam nemůže dostat, ať ji pustí dovnitř. Potom se sbalila a říkala, že jela za ségrou.
24. **Svědék Ondřej D.**, soused poškozené, vypověděl, že mu soužití obžalovaného a poškozené připadalo v pořádku. Hádku mezi nimi vnímal maximálně jednou, ale neví, o čem byla. Po tom, co se stalo, potkal svědek poškozenou před bytem na schodech, měla nějaké podlitiny, asi pod okem. Říkala, že ji obžalovaný uhodil. Jednou byl svědek přítomen situaci, kdy se poškozená nemohla dostat domů, trvalo to asi 10 minut, bylo to asi v noci.
25. **Svědék Petr H.**, kamarád poškozené, vypověděl, že se s poškozenou seznámil na podzim 2020 přes seznamku, přibližně od listopadu 2020 do května 2021 měli s poškozenou intimní vztah, později se s poškozenou domluvili, že od toho upustí, že zůstanou dobrými kamarády. Svědek ví, že poškozená chtěla obžalovaného vystěhovat ze svého bytu, ale obžalovaný se vystěhovat nechtěl. Když obžalovanému poškozená sbalila věci, on potom přišel a házel poškozené do okna kameny a podobně. Od 3. 2. 2021 se svědek viděl s poškozenou 5× až 7×, ze začátku byla psychicky na dně, chvěla se, byly tam náznaky brečení, až časem si uvědomovala, že je

ráda, že vůbec přežila tu noc. Ten špatný psychický stav trval minimálně půl roku, svědek je přesvědčen, že poškozená dosud není zcela v pořádku. Někdy kolem Vánoc 2020 měla poškozená šátek kolem krku, potom ho zvedla a ukázala svědkovi modřinu.

26. **Svědčyně Jarmila A.** vypověděla, že viděla poškozenou v období březen - duben 2021 řídit motorové vozidlo.
27. *Ze zvukových záznamů z CD č.l. 697* soud zjistil, že na těchto jsou zaznamenány následující sdělení, resp. rozhovory dvou osob: *nabrávka 20201209_045231.mp4* – osoba 2: „Jsem blízko“, *nabrávka 20201209_045358.mp4* – osoba 1 se opakovaně ptá, proč jí druhá osoba volá, osoba 2: „Jsem blízko, tak pojď ven“, *nabrávka 20201219_214302.mp4* – osoba 2 během hovoru říká: „Jsem venku, vyjdi ven, já si na tebe počkám.“, *nabrávka 20201220_141612* – osoba 1 říká, že se bude bránit, osoba 2: „To nestihneš.“, osoba 1: „Přijď a zkus mi něco udělat.“, osoba 2: „Já si tě najdu.“, osoba 1: „No, tak ty půjdeš sedět.“, *nabrávka 20210107_213054.mp4* – osoba 1: „...přestaň kecat takové nesmysly, zbrchej se, začni chodit do práce.“, osoba 2 plačtivým hlasem říká, že si sbalila všechny věci, že už nemůže bez osoby 1 žít apod., *nabrávka 20210107_213426.mp4* – osoba 1: „Proč mi vyvoláváš jak praštěný? Můžeš mi nechat trochu klidu? Proč mě nenecháš na pokoji, jako?“, osoba 2 plačtivým hlasem: „Proč mi všechno blokuješ? Chápeš to, že t'a miluju?“, osoba 1: „Já to chápu, ale já tě nemiluju, už strašně dlouho“.
28. **Z rozsudku Okresního soudu ve Vsetíně ze dne 31.3.2015, č.j. 3 T 128/2014-290**, soud zjistil, že tímto rozsudkem byl obžalovaný Richard C. shledán vinným zločinem týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, zvláště závažným zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, přečinem nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), c) tr. zákoníku a přečinem poškození cizí věci podle § 238 odst. 1 tr. zákoníku, za což byl potrestán souhrnným trestem odnětí svobody v trvání dvou roků se zařazením do věznice s dozorem. Těchto trestných činů se obžalovaný dopustil na své bývalé manželce.
29. V rámci hlavního líčení provedl soud k **důkazu listiny**, z nichž je třeba zmínit především následující:
- Z protokolu o ohledání věci – mobilního telefonu poškozené - Huawei P20 (č.l. 389-409) soud zjistil, že z obsahu tohoto mobilního telefonu byla zajištěna komunikace mezi obžalovaným a poškozenou, kdy mimo jiné 25.12.2020 poškozená obžalovanému píše: „A co ta kopačka do hlavy na parkovišti. Nadávky bych pochopila, ale žes mě chtěl kopnout do hlavy? To ani to není normální...Ahoj. Čau. Joo včera byly pelíšky...Ahoj.“ Na to obžalovaný píše: „Peti já nevím, jak se ti ještě více omluvit, na pelíšky jsem se nedíval, díval bych se jenom s tebou, prosím, přestaň pořád připomínat to špatné, moc bolí, dobrou noc, chybíš mi.“ Obžalovaný se poškozené opakovaně omlouvá, píše jí, že ji miluje a chce s ní být. 26.12.2021 poškozená obžalovanému píše, ať jí dá obžalovaný pokoj, že nevidí jeho SMS, jen jí to píše, obžalovaný tedy píše SMS zbytečně. Poté píše: „Proč jsi psal?“ Obžalovaný píše, že nevěří, že by ho poškozená takhle deptala, poškozená odpovídá: „Čím? Čím tě jako deptám. Tím, že ti odpovídám? Asi bude tedy lepší, když ti odpovídat vůbec nebudu...Asi tak no...Chápu...Deptat tě nechci, jen si s tebou vyjasňuji věci, co jsme si nedokázali říci...do očí... nic víc.“ 27.12.2021 píše obžalovaný poškozené, že ublížil jí i sobě a chtěl by to napravit, poškozená odpovídá, že na to měl myslet obžalovaný dřív a ptá se obžalovaného, jestli jde zítra do práce. 28.12.2021 poškozená s obžalovaným řeší věci z minulosti a rovněž píše: „Proč nejsi u bráchy? Ses u něj opil a dělal bordel? Co asi že?“ a „dej mi číslo na Pepu, se s ním domluvíme na tom laku“. 30.12.2021 poškozená obžalovanému mimo jiné píše: „Pošli mi fotku ze špitálu? Obžalovaný odpovídá: „Večer, teď to opravdu nejde, dovezli mi na pokoj druhého.“ Poškozená píše: „Nejsi ve špitále

nějaká tvoje fantazie, že? Ok čau“ A po několika hodinách píše: „Jak ti je?“ Dále soud z výpisu volání z předmětného mobilního telefonu zjistil, že v období od 9.12.2020 do 3.2.2021 obžalovaný poškozenou opakovaně, i několikrát denně, telefonicky kontaktoval, některé hovory byly odmítnuty, některé přijaty, ty pak trvaly v řádu sekund či minut, některé ale i v řádu desítek minut (18.12.2020 – 26 minut a 20 sekund, 28.12.2020 – 19 minut a 49 sekund, 2.1.2021 – 45 minut a 53 sekund a 43 minut a 38 sekund, 3.1.2021 – 24 minut a 21 sekund a 1 hodina, 7 minut a 50 sekund, 4 ledna – 22 minut a 11 sekund, 9.1.2021 – 30 minut a 19 sekund a 1 hodina, 42 minut a 3 sekundy, 15.1.2021 – 31 minut a 33 sekund).

- Z rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti, potvrzení o dávkách nemocenského pojištění, potvrzení o zaměstnání, dodatku pracovní smlouvy z 1.2.2021, ukončení pracovního poměru dohodou, potvrzení úřadu práce (č.l. 702-709 spisu) a výplatní pásky za únor 2021 soud zjistil, že poškozená byla v pracovní neschopnosti od 3.2.2021 do 17.8.2021, od 21.10.2019 do 18.8.2021, kdy ukončila pracovní poměr dohodou, byla zaměstnána u zaměstnavatele Spiaggia Santarcangelo s.r.o., kde měla na základě dodatku k pracovní smlouvě od 1.2.2021 nárok na čistou mzdu ve výši 17.500 Kč měsíčně, za únor 2021 obdržela poškozená od zaměstnavatele čistou mzdu ve výši 1.826 Kč za dva odpracované dny. V pracovní neschopnosti obdržela poškozená následující dávky nemocenského pojištění: únor 2021 – 3.132 Kč, březen 2021 – 8.793 Kč, duben 2021 – 9.312, květen 2021 – 9.703 Kč, červen 2021 – 9.390 Kč, červenec 2021 – 9.703, srpen 2021 – 5.321 Kč.
- Z příbalového letáku léku Elicea 10 mg soud zjistil, že v tomto příbalovém letáku je pod bodem Řízení dopravních prostředků a obsluha strojů uvedeno: „Neřídíte vozidlo ani neobsluhujete stroje, dokud nezjistíte, jak na vás přípravek Elicea působí.“
- Z čestného prohlášení Daniela C. ze dne 18.5.2022 soud zjistil, že jmenovaný 18.5.2022 písemně prohlásil, že několikrát viděl v období února a března 2021 poškozenou I., bývalou přítelkyni jeho bratra – obžalovaného, řídit osobní vozidlo ve Vsetíně a že měl obžalovaný ve xxx, místní části xxx, pronajatý pokoj, u kterého nebyl balkon, obžalovaný je kuřák a kouřit chodíval před dům.
- Z lékařských zpráv ve vztahu k poškozené (č.l. 268, 447-448, 450-451 spisu), soud zjistil, že při lékařském vyšetření poškozené 3.2.2021 ve Vsetínské nemocnici byl u poškozené shledán otřes mozku, kontuze obličeje, exkoriace obličeje. Z lékařských zpráv MUDr. K. z 8.4.2021 a 28.6.2021 pak vyplývá, že kromě shora uvedených zranění poškozená utrpěla poststresovou úzkostnou poruchu, bolest obličeje a oka ji omezovala v obvyklém způsobu života do 15.3.2021.
- Z Vyjádření žalované k podané žalobě z 17.2.2022 (č.l. 699 spisu) soud zjistil, že poškozená se v řízení u Okresního soudu ve Vsetíně vedeném pod sp.zn. 20 V 128/2021 o zaplacení 61.180 Kč s příslušenstvím, které vede žalobce – obžalovaný proti žalované – poškozené, prostřednictvím svého zástupce vyjádřila tak, že až do června 2020 obžalovaný u poškozené fakticky přebýval zdarma a na domácnost jí ničeho nepřispíval, až poté došlo k dohodě na příspěvku na domácnost, který však nepokrýval výdaje na žalobce.
- Z dopisu č.l. 717 spisu soud zjistil, že v tomto dopise sděluje Filippo F. obžalovanému: „Omlouváme se, že tak pozdě reagujeme na váš dopis, který nás znepokojil. O tom, že Petra I. a Jarek V. nejednají vždy, jak by měli, jsme se dozvěděli už dřív i od jiných lidí. Problém je však v tom, že k usvědčení nebo nařčení potřebujeme více důkazů. Pokud Petra s Jarkem odcizili naše zboží, je třeba jim to dokázat, a to není vůbec jednoduché, proto máte-li nějaké konkrétní důkazy – jména, adresy, budeme velmi rádi, poskytnete-li nám je.“

30. Ze **znaleckého posudku MUDr. Pavla Konečného**, soudního znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, vypracovaného k vyšetření duševního stavu obžalovaného (č.l. 120-124), soud zjistil, že obžalovaný netrpí ani v předmětné době netrpěl klasifikovatelnou duševní poruchou. Současně je však nutno konstatovat, že zvláště v době zvýšené psychosociální zátěže a stresu má obžalovaný tendenci k rizikové konzumaci alkoholických nápojů, jejichž účinky u něj poté provokují a spouští inadekvátní chování v podobě impulsivity, nezdrženlivosti,

patologické žárlivosti a agresivity. Rizikové (nebezpečné) pití definujeme jako takovou úroveň spotřeby nebo charakter pití, při němž hrozí riziko poškození zdraví dotyčného, bude-li v tomto modelu dále pokračovat. Poškození zdraví se pak týká nejen zdraví tělesného a duševního, ale stejně tak „zdraví“ sociálního, a to nejen dotyčného, ale i jeho okolí. Pokud se obžalovaný vytýkaného jednání dopustil, pak se jej nedopustil z chorobné (například psychotické) motivace. Evidentní motivací je v jeho případě nezvládnutá frustrace a neschopnost adekvátní adaptace (přijetí) na rozhodnutí poškozené ukončit jejich partnerský vztah. Podstatnou roli zde sehrály negativní účinky rizikové konzumace alkoholických nápojů ze strany obžalovaného. Znalec nezjistil příznaky, které by ho vedly k závěru, že by se u obžalovaného kdy v předmětné době jednalo o stav kvalitativně (patické) či kvantitativně abnormní opilosti. V případech, kdy byl obžalovaný kdykoliv v předmětné době neovlivněn alkoholem, byly jeho rozpoznávací i ovládací schopnosti zachované, nenarušené, snížené. V případech akutního ovlivnění alkoholem (alkoholové ebriety = opilosti) znalec hodnotí (při zachovaných schopnostech rozpoznávacích) ovládací schopnosti obžalovaného jako forenzně nepodstatně snížené, přičemž toto snížení si obžalovaný způsobil vlastním přičiněním. Obžalovaný si musel být na základě předchozích zkušeností vědom toho, že se pod vlivem alkoholu může chovat neadekvátně a způsobit si problémy. Znalec dále konstatuje, že obžalovaný není na alkoholu závislý a jeho užívání si byl v předmětné době schopen odepřít, pokud by k tomu byl motivován a vnitřně rozhodnut. Pobyť obžalovaného na svobodě není z psychiatrického hlediska okolí nebezpečný. Znalec v jeho případě nenavrhuje uložení ochranného opatření. Predikce recidivy konfliktů se zákonem v budoucnu bude v případě obžalovaného souviset se způsobem dalšího užívání alkoholických nápojů. Obžalovanému je třeba doporučit úplnou a trvalou abstinenci od alkoholu. Obžalovaný je schopen chápat smysl trestního řízení, které je proti němu vedeno, adekvátně se účastnit jeho úkonů, zvoleným způsobem se hájit.

31. Ze **znaleckého posudku MUDr. Petra Nedomy**, soudního znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, a **Mgr. Michala Perničky, Ph.D.**, soudního znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, vypracovaného k vyšetření duševního stavu poškozené a jeho doplnku (č.l. 132-199, 201-217) provedeného u hlavního líčení včetně výslechu znalců, soud zjistil, že osobnost poškozené spadá do normy populace, není strukturovaná patologicky. Kromě symptomů odeznívající posttraumatické stresové poruchy u ní nebyly zjištěny jiné známky psychopatologie. Mezi tyto projevy patří prožitky úzkosti a napětí, obezřetnost k okolí, opatrnost ve vztazích a silné rozrušení při připomínce incidentu napadení. Osobnost poškozené je dostatečně zralá, její hodnoty jsou prosociální, má dostatek kvalitních sociálních vazeb, vlastních zájmů, vykazuje mírné histrionské rysy nedosahující patologické hloubky, čili se nejedená histrionskou poruchou osobnosti. Uvedené se projevuje v emotivitě, která rychle nastupuje, rychle ustupuje, není to něco, co by podstatným způsobem zkreslovalo prožívání poškozené nebo její vypovídání k věci. V partnerských vztazích se poškozená může chovat více submisivně, celkově je však schopna adekvátně prosazovat vlastní potřeby. Rozumové schopnosti poškozené jsou bez narušení, její intelektová úroveň odpovídá středu pásma průměru populace. Obecná věrohodnost poškozené, tj. její schopnost správně vnímat, zapamatovat si a reprodukovat prožité události, je hodnocena jako plně zachována. Na základě obsahové analýzy vyjádření poškozené k věci, zhodnocení její obecné věrohodnosti, její osobnosti a její motivace k výpovědi znalec uzavírá, že se v daném případě jedná z psychologického hlediska o líčení skutečně prožitých událostí. Procesy vnímání a myšlení poškozené jsou bez poruch či podstatného osobitého zkreslování, osobnost poškozené není patologicky strukturovaná, nebyly zjištěny žádné podstatné okolnosti pro omezení obecné věrohodnosti poškozené. U poškozené nebyly zjištěny zvýrazněné osobnostní sklony ke lhavosti, fabulaci, či záměrnému zkreslování informací. Poškozená je motivována k výpovědi obavami z jednání obžalovaného, chce se od něj bezpečně vzdálit, při vlastním znaleckém vyšetření nebyla zjištěna jiná její případná motivace k výpovědi. Z líčení soužití poškozené s obžalovaným vyplývá, že poškozená byla vystavena domácím násilím v podobě psychické

(nadávky, vyhrožování, pronásledování) i fyzické (žďuchání, škrčení, napadení). Hádky se měly odehrávat s frekvencí asi jednou týdně, fyzické napadání jednou měsíčně. Asi po roce trvání těchto projevů se u poškozené začala rozvíjet úzkostně depresivní porucha. Vzhledem k tomu, že poškozená nebyla dlouhou dobu obětí domácího násilí a z patologického soužití se zvládla vymanit v řádu měsíců vlastními silami a obžalovaného z bytu vystěhovala, přes zmíněné psychické potíže u ní nedošlo k plnému rozvoji tzv. syndromu týrané osoby. Nicméně po vykázaní obžalovaného ze společného soužití mělo podle vyjádření poškozené pokračovat psychické násilí ze strany obžalovaného ve formě pronásledování a vyhrožování, které vyvrcholilo incidentem napadení v noci 3. 2. 2021. Tento incident byl spojený s tak závažným stresem a strachem o vlastní život na straně poškozené, že vedl ke spuštění posttraumatické stresové poruchy. Toto vystupňování domácího násilí poškozená vnímá jako těžké příkoří. Zhruba od poloviny roku 2020 se u poškozené vyskytovaly příznaky svědčící pro přítomnost úzkostně depresivní poruchy. Po útoku ze dne 3. 2. 2021 se u poškozené postupně rozvinula posttraumatická stresová porucha. Znalci u poškozené shledali typické příznaky posttraumatické stresové poruchy. Jednalo se o flashbaky, depresivní symptomatiku, narušený spánek, úzkostné stavy, které se projevovaly zvýšeným napětím, zvýšenou tenzí, úlekovostí. Znalci nedopěli k závěru, že by poškozená poruchu simulovala. Diagnosticky je závěr o existenci posttraumatické stresové poruchy jednoznačný. Testově vyšly poškozené úzkostně depresivní projevy, což koresponduje s posttraumatickou poruchou, která nasedá na nějaký zážitek traumatu. Ty projevy se ukázaly v Rorschachově metodě, a to právě v takových ukazatelích, které se těžko simulují. Při znaleckém vyšetření poškozené 3 měsíce po předmětné události byly u poškozené stále výrazné projevy úzkosti a depresivity. K výraznému omezení poškozené v běžném způsobu života se ztrátou práceschopnosti došlo v únoru a březnu 2021, poté omezení dále trvalo, ale nebylo tak výrazné. Pokud poškozená komunikovala v únoru po telefonu s obžalovaným z vazby a nepoložila telefon hned, nevylučuje to závěr o posttraumatické stresové poruše. Je důležité, jak poškozená ty hovory prožívala, jaký na ni měly vliv, jak na ni působily, a nedá se vyloučit, že v té době ještě byla tzv. ve vleku předchozího vztahu, čili v jakési psychické závislosti na obžalovaném, čili třeba ji nenapadlo v tu chvíli se tomu bránit nebo odmítnout ten hovor a ve vleku událostí se mu podrobila, byť to pro ni nemusela být zrovna příjemná záležitost. V době znaleckého vyšetření (květen 2021) jeví původní psychopatologické fenomény ustupující tendenci. Trvalé následky na psychice poškozené znalec nepředpokládá. Doba léčení je individuální. Intenzitu psychických obtíží lze do doby útoku hodnotit jako mírnou, po útoku jako střední, ve smyslu omezení obvyklého způsobu života poškozené. Znamky sekundární viktimizace nejsou přítomny. Co se týče specifické věrohodnosti poškozené, když mluvila k té věci před znalcem, tak používala gesta, jako kde kdo stojí, což je věc, která se hůř vymýšlí, když má člověk spontánně doplnit výpověď o projevy, kde byl nějaký úder apod. Bylo přítomno rozrušení, známky studu, což je typická emoce pro oběti domácího násilí, že se za to všechno, co se stalo, stydí, přestože se to dělo jim. To je také věc, která se těžko simuluje, málokdo ví, že by k tomu měla patřit. Poškozená např. popisovala, jak se choval její pes, nebo popisovala, jak jí bylo nepříjemné, že se na ni obžalovaný dívá, když před ním musela jít na záchod. Tyto odbočky jsou právě typické pro líčení skutečně prožitých událostí, tyto se nedomýšlí do nějakého předem připraveného scénáře. Pokud svědci popisovali jako submisivnějšího spíše pana obžalovaného, resp. že při hádkách slyšeli víc poškozenou, ze znaleckého hlediska to spadá pod ty mírné hysterionské rysy poškozené. Znamená to, že poškozená může skutečnost popisovat dramatictější, než to bylo, ale ne do úrovně, že by si to vymyslela.

32. Z odborného vyjádření z oboru **kriminalistika, odvětví elektrotechnika** (č.l. 443-446), soud zjistil, že předmětný paralyzér je primárně konstruován jako svalový elektrický paralyzátor s integrovanou funkcí LED svítivny. Zkouškou bylo ověřeno, že předložené zařízení je plně funkční. Zkoumaný přístroj má integrovaný akumulátor z výroby nominálních hodnot 4,8 V / 3500mAh. Výstupní napětí na elektrodách přístroje se dá předpokládat kolem hodnot 30000-40000 V. Při posunutí hlavního spínače paralyzéro do polohy ON – zapnuto dochází k aktivaci

paralyzéro, zmáčknutím tlačítka pro výboje dochází k vysokonapětovým výbojům mezi elektrodami (na vzdálenost cirká 6,8 mm). Výboje jsou doprovázeny silnými akustickými průvodními jevy (silné, nepříjemné, odstrašující prskání) a lze cítit ozon. Velikost výbojů nelze nijak regulovat. Aby došlo k účinkům na lidský organismus, musí být předmětný paralyzér použit v bezprostřední vzdálenosti od pokožky – elektrody se musí přiložit k tělu. Při použití předmětného paralyzéro na holou pokožku zanechává zařízení na pokožce stopy - zarudnutí a spáleniny. Tyto stopy jsou ovlivněny dvěma faktory: 1) faktor času, pro který jsou pulsní výboje paralyzéro zapnuty – čím delší doba působení na pokožku, tím výraznější stopy, 2) způsobu použití – zda došlo prvně k přiložení paralyzéro a potom jeho spuštění, či nejprve k jeho spuštění a až poté k následnému přiložení. Po aktivaci pulsu paralyzéro na holé pokožce levé horní končetiny v časové délce cca 5 sekund bylo zjištěno zarudnutí pokožky a její částečné spálení ve tvaru elektrod. Po aktivaci pulsu mimo pokožku a následném přiložení elektrod k pokožce v celkové délce 5 sekund bylo zarudnutí a spálení vrchní vrstvy pokožky znatelně silnější a vytvořily se drobné puchýře tam, kde došlo ke styku s elektrodami. Doba potřebná k vyhovění spálenin a puchýřků byla cca 3-4 dny. Při výbojích, které trvají řádově sekundy či déle dochází k zarudnutí kůže. Vznikají lehké popáleniny, jejichž hojení trvá v řádech několika dní v závislosti na citlivosti kůže konkrétní osoby.

33. V rámci **dokazování soud postupoval podle § 2 odst. 5 trestního řádu** tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro své rozhodnutí. Za nejvýznamnější důkazy, o něž soud opírá svá skutková zjištění a ze kterých vyplývá závěr o vině obžalovaného spácháním skutku uvedeného v bodě I. výroku rozsudku, je třeba považovat především svědeckou výpověď poškozené I., výpověď samotného obžalovaného z přípravného řízení ze dne 5.2.2021. Po provedeném dokazování provedl soud úpravu skutkové věty oproti popisu skutku v žalobním návrhu tak, aby popis skutku zcela odpovídal skutečností zjištěným provedeným dokazováním. Ve vztahu ke skutkům popsaným v bodě II. výroku rozsudku je třeba za nejvýznamnější důkazy, o které soud opřel svá skutková zjištění, považovat SMS komunikaci mezi obžalovaným a poškozenou a záznamy o telefonních hovorech mezi těmito, výpovědi poškozené, obžalovaného a svědků P., M., L., D.
34. Provedené **důkazy soud hodnotil v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 trestního řádu** na základě svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Po takto provedeném hodnocení důkazů má soud za prokázané mimo důvodnou pochybnost, že se obžalovaný dopustil jednání, které je popsáno v bodě I. výroku tohoto rozsudku. Co se týče objektivní stránky předmětného činu, obžalovaný ve své výpovědi v přípravném řízení dne 5.2.2022 popsal téměř všechny podstatné okolnosti předmětného skutku. Uvedl, že se do bytu poškozené dostal pomocí sekery a šroubováku, kterými vypáčil dveře a které si předtím vzal ze sklepa. Ze sklepa si vzal obžalovaný také izolačku a látkový pásek, kterými chtěl poškozenou vystrašit. Obžalovaný dále popsal, jak když přišel k poškozené, vytáhl z kapsy paralyzér, kterým chtěl postrašit poškozenou, rozsvítil lampičku a přisedl si k poškozené, poté zajiskřil paralyzérem, přiložil paralyzér poškozené na rameno a zmáčkl jej, došlo k výboji a ten poškozenou zasáhl. Obžalovaný popsal, jak chtěl po poškozené PIN k jejímu telefonu, ta mu jej nechtěla dát, tak požadavek zdůraznil tím, že znovu zajiskřil paralyzérem. Poté, když chtěla jít poškozená na záchod, tak obžalovaný šel s ní a hlídal ji, protože měl strach, že bude poškozená křičet, nebo že uteče. Obžalovaný také popsal, jak zasáhl poškozenou paralyzérem do obličeje poté, co se o paralyzér s poškozenou přetahovali. Obžalovaný popsal, jak poté, co od poškozené získal PIN k telefonu, si z jejího telefonu přeposlal některá data, popsal, jak se později pomocí krumpáče opětovně dostal do bytu poškozené, kde setrval do příchodu poškozené. Obžalovaný poté v hlavním líčení o incidentu vypovídal odlišně, popíral, že by kdy poškozenou zasáhl elektrickým výbojem paralyzéro, nevypovídat v tom smyslu, že by svůj požadavek, aby mu poškozená sdělila PIN k jejímu telefonu, zdůraznil zajiskřením paralyzéro. Poté, co byl obžalovaný ve smyslu ustanovení § 207

odst. 2 tr. řádu vyzván, aby vysvětlil rozpory mezi jeho výpovědí v přípravném řízení a výpovědí u hlavního líčení, uvedl, že v přípravném řízení vypovídal, když byl nevyspalý a že: „V podstatě je ta výpověď tak, jak je tam.“ Soud dospěl k jednoznačnému závěru o tom, že v rámci výpovědí u hlavního líčení se obžalovaný účelově snažil svou vinu zmírňovat a že podstatně věrněji popsal průběh skutku z 3. 2. 2021 při výpovědi v přípravném řízení dne 5. 2. 2021. Tehdy uvedené skutečnosti pak korespondují s tím, jak popsala tento skutek poškozená s tím, že tato vypověděla i o slovním doprovodu jednání obžalovaného, který obžalovaný nezmiňoval ani při výpovědi v přípravném řízení (že obžalovaný přišel poškozenou zabít, že ji nikdy nebude mít nikdo jiný než on), což lze dle názoru soudu přičítat tomu, že ani v přípravném řízení obžalovaný nevypověděl úplnou a celou pravdu o průběhu skutku z 3. 2. 2021, když neuvedl některé skutečnosti (právě slovní doprovod svého jednání), které závažnost spáchaného skutku zvyšují. Vysvětlení rozporů ve výpovědích ze strany obžalovaného, že v přípravném řízení vypovídal, když byl nevyspalý, nedává logiku v tom smyslu, že pokud by měla být výpověď v přípravném řízení ovlivněna nevyspáním obžalovaného, těžko by se to projevilo tak, že by výpověď obsahovala poměrně podrobný popis okolností, které se nestaly. Bylo by lze spíše očekávat, že si nevyspaný člověk nemůže na věci vzpomenout, pletou se mu apod. Obžalovaný navíc při výpovědi v přípravném řízení 5.2.2021 potvrdil, že je psychicky i fyzicky naprosto v pořádku, je schopen výslechu. Změnu výpovědi obžalovaného lze pravděpodobně přičíst tomu, že si obžalovaný postupně, i s vědomím změny právní kvalifikace, uvědomil závažnost svého jednání a ohrožení trestem v rámci stanovené trestní sazby a začal uvádět okolnosti z 3.2.2021 jinak ve snaze zmírnit svou vinu. Soud pak dospěl k závěru o pravdivosti výpovědi poškozené, neboť neshledal žádné důvody, které by zpochybňovaly věrohodnost poškozené. Znaleckým zkoumáním byla u poškozené shledána obecná věrohodnost, tedy schopnost poškozené správně vnímat, zapamatovat si a reprodukovat prožité události, plně zachovanou. Výpověď o prožitých událostech byla z psychologického hlediska shledána jako líčení skutečně prožitých událostí, přičemž znalec vysvětlil, na základě jakých okolností k tomuto závěru dospěl. Soud vzal rovněž v potaz znalecký závěr o tom, že osobnost obžalované vykazuje mírné histrionské rysy, což znamená, že poškozená může skutečnost popisovat dramatičtěji, než se odehrála, ale ne do té úrovně, že by si ji úplně vymyslela. Věrohodnost poškozené nebyla dle názoru soudu zpochybněna ani obhajobou poukazující na dopis Filippa F., který je evidentně reakcí na sdělení obžalovaného jmenovanému o tom, že poškozená v práci odcizila nějaké zboží. Tento dopis tedy věrohodnost poškozené nijak nezpochybňuje. Pouze prokazuje existenci neprokázaného nařčení, že poškozená a J. V. v práci nejednají vždy tak, jak by měli. Vyjádření poškozené k žalobě učiněné prostřednictvím zástupce, kde uvádí, že obžalovaný do června 2020 na domácnost nijak nepřispíval (ač u hlavního líčení vypověděla, že obžalovaný ze začátku soužití obžalovaný přispíval 2.000 Kč měsíčně na domácnost) rovněž dle názoru soudu věrohodnost poškozené nezpochybňuje. Výpověď poškozená učinila po zákonném poučení jako svědek, její tvrzení jako účastníka občanskoprávního řízení nejsou činěna po takovémto určení, jsou činěna prostřednictvím právního zástupce, mohou být procesní taktikou účastníka v občanskoprávním řízení, může se rovněž jednat o chybu při přenosu informací mezi poškozenou a jejím právním zástupcem. V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že o podstatných skutkových okolnostech popsanych v bodě I. výroku tohoto rozsudku vypovíдалa poškozená shodně s obžalovaným, což je významnou okolností podporující závěr o pravdivosti výpovědi poškozené. Výpověď obžalovaného z 5. 2. 2021, jak již bylo zmíněno, soud považuje za věrnější popis skutečnosti, než jaký obžalovaný podal při hlavním líčení, kde se snažil svou vinu účelově zmírňovat. Vyjádření poškozené o tom, jakými slovy obžalovaný své jednání provázal, pak zcela odpovídá motivaci obžalovaného k předmětnému jednání, o které sám vypověděl – že se snažil poškozenou vystrašit. Pokud jde o poruchy zdraví, které poškozená v důsledku jednání obžalovaného utrpěla, pak otřes mozku a zranění v oblasti pravého oka jsou objektivizovány lékařskými zprávami, výpověďmi několika svědků (MUDr. K., M., L. D.) a opět odpovídají i výpovědi poškozené a výpovědi obžalovaného z 5. 2. 2021. Závěr o tom, že poškozená v důsledku jednání obžalovaného ze dne 3. 2. 2021 utrpěla posttraumatickou

stresovou poruchu, vyplývá ze znaleckého posudku k vyšetření duševního stavu poškozené a je podpořen dalšími provedenými důkazy – výpověď svědkyně MUDr. K., ošetřující lékařky poškozené, která vypověděla o tom, že se poškozená po předmětném incidentu dostavila k lékařce mimo jiné s psychickými potížemi v důsledku napadení ze strany obžalovaného, byla plačtivá, stěžovala si, že nemůže spát, že se bojí o život. Lékařka předepsala poškozené léky proti úzkosti a antidepresiva. O projevech špatného psychického rozpoložení poškozené po incidentu z 3. 2. 2021 pak vypověděla řada vyslechnutých svědků (M. – poškozená byla otřesená, v šoku, malátná, zmatená, D. – po incidentu v únoru měla poškozená strach, nikam nechtěla chodit, spíš se bála, M. – poškozená měla strašný strach, i když věděla, že je poškozený ve vazbě, měla zajištěné dveře židlí, zamykala se, nebrala telefony, M. – po té události se poškozená stáhla, přestala komunikovat, vyhýbala se kamarádům, známým, pouze když měla vycházky, chodila za kolegy do práce, V. – po předmětném incidentu byla poškozená dva až tři měsíce ustrašená a rozklepaná, S. – poškozená byla uzavřenější, utlumená, K. – poškozená se třepala, byla nervózní).

35. Obhajoba zpochybňovala závěr znalců o tom, že poškozená utrpěla v důsledku jednání obžalovaného posttraumatickou stresovou poruchu, namítala, že poškozená příznaky této poruchy pouze simulovala. Obhajoba v tomto ohledu dále namítala, že poškozená byla v době, kdy měla užívat antidepresiva, viděna, jak řídí motorové vozidlo, což je při užívání antidepresiv Elicea vyloučeno, že poškozená chodila za spolupracovníky na pracoviště, že byla dokonce viděna v noci v baru, čímž musela porušit vycházky. Znalci k tomuto uvedli, že nedospěli k závěru, že by poškozená příznaky nemoci předstírala, svůj závěr o tom, že u poškozené nastala v důsledku útoku z 3.2.2021 posttraumatická stresová porucha, označili za jednoznačný. Špatné psychické rozpoložení poškozené v řádu měsíců po 3.2.2021 potvrdila řada svědků, jak je uvedeno výše. Sám průběh událostí 3.2.2021, jak je popsán ve skutkové větě v bodě I. výroku rozsudku, nevzbuzuje i z laického pohledu pochybnosti, že by nemohl u oběti takového jednání vyvolat strach o život a zdraví a být pro oběť takového jednání silně traumatizující. Svědkyně MUDr. K. k tomuto uvedla, že medikace zavedená poškozené po incidentu z 3.2.2022 neomezovala schopnost poškozené řídit auto. Na příbalovém letáku k léku Elicea, na který upozorňoval obžalovaný, je pak toliko uvedeno doporučení neřídit motorové vozidlo, dokud pacient nezná účinky léku na svou osobu. Skutečnost, že obžalovaná chodila za svými spolupracovníky do práce na kávu, respektive že byla viděna v nočních hodinách v baru, i pokud by tím porušila vycházky stanovené v rámci pracovní neschopnosti, nijak nevylučuje závěr o existenci posttraumatické stresové poruchy u poškozené. Ze znaleckého zkoumání nevyplývá, že by jakýkoliv sociální kontakt postiženého vylučoval přítomnost posttraumatické stresové poruchy, znalec rovněž vysvětlil, že ani komunikace poškozené s obžalovaným po telefonu v únoru 2021 (jak namítala obhajoba) závěr o existenci posttraumatické stresové poruchy u poškozené nezpochybňuje. Soud proto dospěl k závěru, že obhajoba obžalovaného zpochybňující závěr o tom, že u poškozené nastala v důsledku útoku obžalovaného z 3.2.2021 posttraumatická stresová porucha, byla zcela vyvrácena.
36. Obhajoba dále namítala, že někteří vyslechnutí svědci stranili poškozené, svědek L. v přípravném řízení vypověděl, že mu o vystěhování obžalovaného říkala poškozená, u hlavního líčení pak vypověděl, že mu o tom říkal obžalovaný. Tyto námítky nejsou relevantní, neboť žádné okolnosti, ze kterých by bylo možno učinit závěr, že svědci nevypovídají pravdu, aby tak prospěli poškozené, resp. poškodili obžalovaného, zjištěny nebyly. Skutečnost, že svědek L. v přípravném řízení vypověděl, že mu o vystěhování obžalovaného říkala poškozená, u hlavního líčení pak vypověděl, že mu o tom říkal obžalovaný, lze přičítat časovému odstupu od událostí, o kterých svědek vypovídal. Ze samotného obsahu výpovědi lze pak usoudit, že svědek neuvádí žádné okolnosti, které by nějak prospívaly poškozené, resp. o kterých by nevypověděli i jiní vyslechnutí svědci. Pokud by svědek chtěl prospívat poškozené, s vysokou pravděpodobností by nevypověděl, že hádky poškozené s obžalovaným slyšel přes zeď, přičemž poškozená je taková hlučnější. Naopak bylo zjištěno (z výpovědi samotného svědka),

že svědek H. působil na poškozenou, aby „stáhla trestní oznámení“, protože je obžalovaný jeho dobrý kamarád, a jak bylo rozebráno výše, sám obžalovaný se ve své výpovědi u hlavního líčení snažil svou vinu zmírňovat uváděním skutečností, o kterých vypověděl v přípravném řízení opačně. Soud pak nepovažoval za potřebné dále prošetřovat, jak to bylo s okolností, kdy obžalovaný bydlel na ubytovně a měli si s poškozenou dávat cigaretu na balkoně a obžalovaná dostala strach, že jí obžalovaný shodí dolů (obžalovaný namítal, že prostory, kde na ubytovně bydlel, žádný balkon nemají). Vzhledem k tomu, že poškozená v této části výpovědi mluvila především o svém pocitu, nevyjádřila se v tom smyslu, že by se jí obžalovaný pokoušel shodit z balkonu a podobně, je dle názoru soudu zjevné, že ať už to bylo s touto skutečností jakkoliv, výpověď poškozené není v tomto ohledu motivována snahou obžalovanému uškodit. Ve vztahu k předmětnému skutku z 3.2.2021 pak nemá tato událost žádnou relevanci, obžalovanému nebyla kladena za vinu. S ohledem na skutečnost, že spáchání skutku 3. 2. 2021 je kromě výpovědi poškozené prokázáno rovněž výpovědí samotného obžalovaného z přípravného řízení, považoval soud za nadbytečné dále prošetřovat skutečnost, zda a za jakých okolností si obžalovaný s poškozenou dávali cigaretu na balkoně ve vztahu k věrohodnosti poškozené.

37. Obhajoba rovněž namítala nemožnost použití předmětných zvukových nahrávek k důkazu. K tomu je třeba uvést, že předmětné zvukové záznamy v daném případě mohou sloužit jako důkaz, neboť byly splněny podmínky pro zásah do soukromí osoby (obžalovaného), bez jejíhož souhlasu byla nahrávka pořízena. Pořízením zvukových nahrávek poškozená sledovala legitimní cíl, a to zdokumentovat závadné chování obžalovaného, které obžalovaný popírá a které lze, vyjma svědecké výpovědi samotné poškozené, stěží prokazovat. Poškozená pak nahrávky nijak nezneužívala, nezveřejňovala, použila je právě pouze k účelu prokázání okolností skutku, který je předmětem tohoto trestního řízení (k tomu viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 5 Tdo 459/2007 a rozhodnutí Ústavního soudu ČR IV. ÚS 2425/09).
38. Provedení dalších důkazů navržených obhajobou vyhodnotil soud jako nadbytečné. Vznik posttraumatické stresové poruchy u poškozené v důsledku napadení obžalovaného bylo jednoznačně prokázáno mimo jiné znaleckým posudkem k vyšetření duševního stavu poškozené, který nebyl nějak relevantně zpochybněn, tento závěr podpořila i výpověď ošetřující lékařky poškozené MUDr. K., která mimo jiné uvedla, že před napadením 3.2.2021 se poškozená neléčila s žádnými psychickými obtížemi, popsala stav poškozené po napadení, popsala, jakou určila medikaci. Navrhované výsledky psycholožky Mgr. Š. a psychiatra MUDr. H. k objasnění zdravotního stavu poškozené po napadení tedy považuje soud za nadbytečné. Rovněž důkaz obsahem mobilních telefonů obžalovaného je nadbytečný, neboť tímto měly být prokázány okolnosti styků obžalovaného s poškozenou a jejich komunikace po 8.12.2020 k vyvinění obžalovaného ze skutku popsaného ve výroku rozsudku v bodě II./2. Již provedené důkazy však vedly soud k závěru o nutnosti obžalovaného zprostit obžaloby ve vztahu k tomuto skutku. I provedení těchto důkazů by tedy bylo nadbytečné. Rovněž důkaz pracovní smlouvou poškozené vyhodnotil soud jako nadbytečný, neboť i v případě, že by v této smlouvě byla uvedena hrubá mzda, resp. nižší mzda obžalované, nezpochybňovalo by to samo o sobě platnost předmětného dodatku k pracovní smlouvě, resp. nevedlo k závěru, že tento dodatek byl zfalšován či antedatován.
39. Jednání obžalovaného soud **právně kvalifikoval** v první řadě jako zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, neboť obžalovaný jiného násilím nutil, aby něco konal, spáchal takový čin se zbraní a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví. V řízení bylo prokázáno, že obžalovaný vůči poškozené použil násilí, aby od ní získal přístup do jejího mobilního telefonu, když předtím neoprávněně vnikl do jejího bytu, zevnitř uzamkl dveře a klekl poškozené na hrudník – použil fyzickou sílu, čímž ji bránil v odporu, odchodu a podobně.

40. Dle ustanovení § 118 tr. zákoníku je trestný čin spáchán se zbraní, jestliže pachatel nebo s jeho vědomím některý ze spolupachatelů užije zbraně k útoku, k překonání nebo zamezení odporu anebo jestliže ji k tomu účelu má u sebe. Zbraní se rozumí, pokud z jednotlivého ustanovení trestního zákona nevyplývá něco jiného, cokoliv, čím je možno učinit útok proti tělu důraznějším. V řízení bylo prokázáno, že obžalovaný při předmětném útoku proti poškozené použil elektrického paralyzéry, kterým před poškozenou zajiskřil, aby ji vystrašil (jak sám vypověděl), a tímto paralyzérem pak poškozené uštědřil dva elektrické výboje do krku, později s paralyzérem znovu zajiskřil, aby zdůraznil svůj požadavek na prozrazení PIN k telefonu poškozené. Znaleckým dokazováním bylo zjištěno, že předmětným paralyzérem lze při přímém kontaktu spuštěného paralyzéry s pokožkou po dobu několika sekund způsobit zarudnutí pokožky a puchýřky. Jedná se tedy o věc, kterou je možno učinit útok proti tělu důraznějším. V tomto kontextu je vhodné poukázat i na odstrašující účinek paralyzéry, na který poukázal znalec, i při jeho spuštění bez kontaktu s lidským tělem, který jak je zjevné z průběhu předmětného skutku, sehrál významnou roli, pokud jde o dosažení záměru obžalovaného (získat PIN k telefonu poškozené a přeposlat si z něj některá data, vystrašit poškozenou). Soud proto dospěl k závěru, že předmětný čin (útok 3.2.2021) byl spáchán se zbraní ve smyslu ustanovení § 175 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, neboť obžalovaný při útoku vůči tělu poškozené použil předmětný elektrický paralyzér.
41. Dle ust. § 122 odst. 2, písm. i) tr. zákoníku se těžkou újmou na zdraví rozumí jen vážná porucha zdraví nebo jiné vážné onemocnění. Za těchto podmínek je těžkou újmou na zdraví delší dobu trvající porucha zdraví. V řízení bylo znaleckým dokazováním jednoznačně prokázáno, že se u poškozené v důsledku útoku obžalovaného z 3. 2. 2021 rozvinula posttraumatická stresová porucha, která poškozenou výrazně omezovala v obvyklém způsobu života po dobu února a března 2021, přičemž v pracovní neschopnosti byla poškozená až do srpna 2021. Skutečnost, že byla poškozená výrazně omezena v běžném způsobu života, je dále, kromě výpovědi samotné poškozené, prokazována výpověďmi dalších svědků, kteří vypověděli o tom, že se poškozená stranila společnosti, měla strach, nikam nechtěla chodit a podobně (sv. D., M.). Soud proto dospěl k závěru, že za daných okolností posttraumatická stresová porucha poškozené představuje těžkou újmu na zdraví ve smyslu ustanovení tr. zákoníku citovaného v tomto odstavci (k tomu viz rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky ve věci sp.zn. 8 Tdo 751/2017, dle kterého *„Pro závěr o tom, že posttraumatická stresová porucha je delší dobu trvající poruchou zdraví, a tedy těžkou újmou na zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku, zásadně nestačí zjištění o jejím přetrvávání po relativně dlouhou dobu, ale je nutné, aby představovala velmi citelnou újmu v obvyklém způsobu života poškozeného. Musí být spojena s takovými potížemi, které nejenže trvají delší dobu, ale poškozenému brání v obvyklém způsobu života, do něhož mu vážně zasahují tak, že se nemůže projevat a chovat podle svých zvyklostí a obstarávat si obvyklým způsobem své životní potřeby a uspořádat své sociální poměry“*. Z hlediska formy zavinění platí, že ke spáchání trestného činu vydírání je třeba v základní skutkové podstatě uvedené v § 175 odst. 1 tr. zákoníku úmyslného zavinění, zatímco ve vztahu ke kvalifikovaným skutkovým podstatám postačuje i zavinění nedbalostní. Soud dospěl k závěru, že obžalovaný jednal ve vztahu k základní skutkové podstatě dle ust. § 175 odst. 1 a ve vztahu ke kvalifikované skutkové podstatě dle ust. § 175 odst. 2, písm. c) tr. zákoníku v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť ze způsobu jeho jednání je evidentní, že chtěl způsobem uvedeným v tr. zákoníku porušit zájmy chráněné tímto zákonem – chtěl užít násilí vůči poškozené s použitím zbraně (paralyzéry), aby tak získal přístup k datům v jejím mobilním telefonu. Ve vztahu ke kvalifikované skutkové podstatě dle ust. § 175 odst. 3, písm. a) tr. zákoníku dospěl soud k závěru o zavinění obžalovaného v podobě nevědomé nedbalosti dle ust. § 16 odst. 1, písm. b) tr. zákoníku, neboť v řízení nebylo prokázáno, že by obžalovaný věděl, že svým jednáním může poškozené způsobit těžkou újmu na zdraví, ale vzhledem k okolnostem a osobním poměrům obžalovaného – obžalovaný několik hodin držel poškozenou proti její vůli v jejím bytě, strašil ji elektrickým paralyzérem, jehož elektrickým výbojem ji i dvakrát zasáhl, vyhrožoval poškozené, že ji přišel zabít, dle

názoru soudu měl a mohl vědět, že takovým jednáním způsobí obžalované takový strach o život, resp. zdraví, který u poškozené může spustit rozvoj posttraumatické stresové poruchy.

42. Dále jednání obžalovaného popsané v bodě I. výroku rozsudku soud kvalifikoval jako přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, neboť obžalovaný neoprávněně vnikl do obydlí jiného a při činu překonal překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí. V řízení bylo prokázáno, jak výpovědí obžalovaného, tak výpovědí poškozené, že od prosince 2021 obžalovaný s poškozenou ve společné domácnosti nebydlel a nadále již neměl v předmětném bytě právo bydlet. Zároveň bylo jednoznačně prokázáno, že 3.2.2021 obžalovaný do předmětného bytu vnikl tak, že pomocí sekery a šroubováku otevřel zajištěné dveře, tedy překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí do předmětného bytu. Vzhledem k tomu, že obžalovaný již neměl právo v předmětném bytě bydlet, vnikl do tohoto bytu neoprávněně. Z hlediska formy zavinění soud v tomto případě dospěl k závěru, že obžalovaný jednal v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť obžalovaný znal všechny rozhodné skutečnosti a ze způsobu jeho jednání je evidentní, že chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoníku porušit zájmy chráněné tímto zákonem.
43. V poslední řadě soud jednání obžalovaného popsané v bodě I. výroku rozsudku kvalifikoval jako přečin neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací podle § 230 odst. 2, písm. a) tr. zákoníku, neboť obžalovaný získal přístup k počítačovému systému a neoprávněně užil data uložená v počítačovém systému. V řízení bylo prokázáno, jak výpovědí obžalovaného, tak výpovědí poškozené, že 3. 2. 2021 obžalovaný násilím za použití zbraně přinutil poškozenou, aby mu sdělila PIN k jejímu mobilnímu telefonu a z tohoto mobilního telefonu si na svůj mobilní telefon přeposlal některá data – fotografii a SMS komunikaci. Obžalovaný tak učinil neoprávněně, neboť aby dosáhl možnosti přeposlání si tato data z mobilního telefonu poškozené, dopustil se jednání, ve kterém soud shledal zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku. Z hlediska formy zavinění soud i v tomto případě dospěl k závěru, že obžalovaný jednal v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť obžalovaný znal všechny rozhodné skutečnosti a ze způsobu jeho jednání je evidentní, že chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoníku porušit zájmy chráněné tímto zákonem.
44. Soud pak dospěl k závěru, že obžalovaný svým jednáním v bodě I. výroku rozsudku nenaplnil skutkovou podstatu zločinu omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku. Takového trestného činu se totiž dopustí ten, kdo bez oprávnění brání jinému užívat osobní svobody a způsobí takovým činem fyzické a psychické útrapy. V daném případě sice bylo zjištěno, že obžalovaný bez oprávnění bránil poškozené užívat osobní svobodu, když ji několik hodin držel v jejím zamčeném bytě, toto jednání však dle názoru soudu představuje násilí, kterým obžalovaný se zbraní nutil poškozenou, aby něco konala, čímž poškozené způsobil těžkou újmu na zdraví, a je proto již postiženo kvalifikací dle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku (shodný názor viz *Šámal, P. a kol. Trestní zákoník, 2. vydání, Praha: C.H.Beck, 2012, §§ 171 a 175: „Mezi omezováním osobní svobody podle § 171 a vydíráním podle § 175 je rozdíl především v tom, že zatímco v § 171 nejsou vyjmenovány prostředky, jimiž se svoboda pohybu omezuje, u vydírání se zásah do svobodného rozhodování člověka děje použitím násilí, pohrůžky násilí nebo pohrůžky jiné těžké újmy. Kdežto v případě omezování osobní svobody pachatel jinému brání ve svobodném pohybu, při vydírání jiného výše uvedenými prostředky nutí, aby něco konal, opomenul nebo trpěl. Omezuje-li se tedy osobní svoboda použitím prostředků vyjmenovaných v § 175 a za účelem, aby byl jiný donucen, aby něco konal, opomenul nebo trpěl, jde o trestný čin *vydírání* podle § 175” a „Jestliže pachatel násilím brání jinému v užívání osobní svobody proto, aby jej nutil něco konat, opomenout nebo trpět, nejde o trestný čin *omezování osobní svobody* podle § 171 odst. 1.”).*

45. V rámci **úvah o trestu** vyhodnotil soud všechna kritéria uvedená v § 38 a § 39 tr. zákoníku. Soud tak zejména zohlednil okolnosti projednávaného případu, způsob provedení činu, jeho následky a také míru zavinění obžalovaného, jeho pohnutku a možnost jeho nápravy a postoj obžalovaného k obžalobě. Jednáním obžalovaného byl především porušen zájem společnosti na ochraně svobodného rozhodování člověka a dále zájem na ochraně domovní svobody a integrity a dostupnosti počítačových dat a systémů.
46. Z hlediska společenské škodlivosti předmětného činu je třeba především poukázat na skutečnost, že obžalovaný svým jednáním poškozené způsobil těžkou újmu na zdraví – posttraumatickou stresovou poruchu, s jejímiž následky se poškozená ve vyšší či nižší míře potýkala řadu měsíců. Cílem obžalovaného bylo dle názoru soudu, kromě získání přístupu k datům v mobilnímu telefonu poškozené, poškozenou vystrašit, což obžalovaný připouští, ovšem dle názoru soudu vystrašit tak razantním způsobem, aby měla obavu o svůj život, resp. zdraví, což vyplývá z průběhu předmětného skutku – obžalovaný držel poškozenou v bytě několik hodin, strašil ji paralyzérem, zasáhl ji paralyzérem, způsobil jí (kromě posttraumatické stresové poruchy) otřes mozku a podlitinu na obličeji. Negativně soud hodnotí postoj obžalovaného k obžalobě. Obžalovaný sice na jedné straně opakovaně uvedl, že lituje toho, co se stalo, a že se za to omlouvá. Na druhé straně účelově bagatelizoval závažnost svého jednání, popíral, že by poškozenou zasáhl výbojem paralyzéro, což dříve přiznal, osočoval poškozenou, že posttraumatickou stresovou poruchu simuluje. Za těchto okolností dle názoru soudu nelze dospět k závěru, že se obžalovaný ke svému činu doznal a že jej upřímně lituje.
47. Shora citované odsouzení obžalovaného z rozsudku Okresního soudu ve Vsetíně vyhodnotil soud jako výrazně přitěžující okolnost dle ust. § 42 písm. q) tr. zákoníku, neboť obžalovaný se tehdy dopustil rovněž závažného násilného jednání vůči své bývalé manželce, se kterou obýval společné obydlí. Za toto jednání byl obžalovaný tehdy odsouzen k souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 2 let se zařazením věznice s dozorem. Ani výkon tohoto trestu však nevedl k tomu, aby se obžalovaný zdržel páchání trestné činnosti, naopak obžalovaný se opět dopustil násilného zvláště závažného zločinu vůči své bývalé partnerce, se kterou dříve sdílel společné obydlí. Tato skutečnost spolu s okolností, že obžalovaný nemá reálný náhled na závažnost a škodlivost svého jednání, vede soud k závěru, že možnost nápravy obžalovaného je významně snížena. Na základě okolností uvedených v tomto odstavci zároveň nelze dospět k závěru, že obžalovaný vedl před spácháním činu řádný život, jak se obžalovaný dovolával. Obžalovanému přitěžuje, že předmětným jednáním spáchal více trestných činů ve smyslu ustanovení § 42 písm. n) tr. zákoníku. Polehčujících okolností soud v daném případě neshledal.
48. Po vyhodnocení všech shora uvedených skutečností uložil soud obžalovanému jako spravedlivý dle § 175 odst. 3 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání 7 roků, tedy přibližně v jedné třetině trestní sazby, která je stanovena rozmezím od 5 do 12 roků, a to jako trest úhrnný podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku. Obžalovaný byl za splnění podmínek uvedených v § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice s ostrahou, když naplnění podmínek pro zařazení do jiného typu věznice soud neshledal. Dále byl obžalovanému uložen podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku **trest propadnutí věci**, a to předmětného paralyzéro, neboť tato věc byla nástrojem trestné činnosti, když ji obžalovaný použil jako zbraň při útoku na poškozenou. Dle vyjádření samotného obžalovaného je tato věc jeho vlastnictvím (vyjádřil se, že si svítilnu s paralyzérem koupil).
49. Soud dále podle § 228 odst. 1 trestního řádu zavázal obžalovaného, aby zaplatil poškozené Petře I. na **náhradě majetkové škody** 57.981,30 Kč. Jedná se o ztrátu poškozené na výdělků v důsledku předmětného skutku z 3.2.2021. Částka 57.981,30 Kč představuje rozdíl mezi příjmy, které poškozená skutečně za dobu své pracovní neschopnosti obdržela od ČSSZ, resp. od zaměstnavatele (57.180 Kč), a částkou (115.161,30 Kč), na kterou by měla poškozená nárok,

pokud by byla práce schopná (za měsíce únor – červenec 2021 čistá měsíční mzda ve výši 17.500 Kč, za srpen 2021 poměrná část čisté měsíční mzdy za 18 dní ve výši 10.161,30 Kč.). Námitku obžalovaného, že dodatek k pracovní smlouvě, na základě kterého měla poškozená nárok na čistou měsíční mzdu 17.500 Kč, byl uzavřen zpětně a účelově, považuje soud za ničím nepodloženou a tedy irelevantní. Dále soud zavázal obžalovaného, aby zaplatil poškozené Petře I. na **náhradě nemajetkové újmy** 150.000 Kč. Podle § 2956 občanského zákoníku, vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části občanského zákoníku, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy. Podle § 81 odst. 1, 2 občanského zákoníku je chráněna osobnost člověka včetně všech jeho přirozených práv. Ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy. V ustanovení § 91 a násl. občanského zákoníku je zdůrazněno právo každého na duševní a tělesnou integritu. V projednávaném případě došlo k závažnému narušení zdraví poškozené. U poškozené se kromě zranění utrpěných přímo útokem obžalovaného rozvinula posttraumatická stresová porucha, což svědčí o výrazné intenzitě zásahu do tělesné a duševní integrity poškozené. U poškozené došlo v důsledku jednání obžalovaného k negativnímu dopadu na její život prakticky ve všech oblastech. Poškozená byla déle než půl roku vyřazena z možnosti výkonu zaměstnání, poškozená měla problémy se spánkem, trpěla flashbaky, nebyla schopna udržovat sociální kontakty v plné míře jako před útokem obžalovaného, provázel ji strach. Poškozená požadovala na náhradě nemajetkové újmy částku 300.000 Kč. Soud při stanovení výše náhrady nemajetkové újmy v daném případě vycházel ze všech shora uvedených okolností charakterizujících nemajetkovou újmu, kterou poškozená utrpěla, a rovněž přihlédl k rozhodnutím soudů v obdobných věcech (viz např. usnesení NS ČR 6 Tdo 1280/2017, na které odkazoval rovněž zmocněnec poškozené). Jako přiměřenou a odpovídající uvedenému považuje soud v daném případě částku 150.000 Kč. Ve vztahu k nárokům poškozené na náhradu majetkové škody a nemajetkové újmy je třeba dodat, že s těmito se poškozená I. k trestnímu řízení řádně a včas připojila.

50. Soud dále podle § 228 odst. 1 trestního řádu zavázal obžalovaného, aby zaplatili poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR na **náhradě škody** 2.867 Kč. Jedná se o náklady vynaložené na léčbu zranění poškozené I. utrpěných jednáním obžalovaného, přičemž poškozená je pojištěncem uvedené zdravotní pojišťovny. Poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR se se svým nárokem na náhradu majetkové škody k trestnímu řízení řádně a včas připojila.
51. Soud dále dospěl k závěru, že jednání, které je obžalovanému kladeno za vinu v rámci skutků popsaných v bodě II. výroku tohoto rozsudku, není trestným činem. To především z toho důvodu, že v řízení byly zjištěny další skutečnosti, v popisu těchto skutků v obžalobě neuvedené, na základě kterých dospěl soud k závěru, že jednáním obžalovaného nebyly naplněny všechny znaky skutkových podstat trestných činů, které v tomto jednání obžalovaného spatřovala obžaloba, respektive žádného jiného trestného činu. V případě skutku označeného v bodě II./1. výroku rozsudku je třeba mimo jiné poukázat na skutečnost, že z výpovědi žádného z vyslechnutých svědků nevyplývalo, že by ze vzájemného chování obžalovaného a poškozené bylo možno pozorovat nějaké závažnější problémy v jejich stavu. Tato skutečnost samozřejmě sama o sobě nevylučuje možnost přítomnosti tzv. domácího násilí, které se zpravidla bude dít takzvaně za zavřenými dveřmi. Dále je ovšem třeba poukázat na výpověď svědkyně P., která jako sousedka při soužití poškozené s obžalovaným vypověděla, že při hádkách poškozené s obžalovaným, které slyšela z bytu poškozené, občas slyšela víc poškozenou než obžalovaného. Ve stejném duchu se vyjádřil další soused – svědek L. Svědkyně M. pak vypověděla, že poškozená působila spíše jako taková vůdkyně, obžalovanému kázala, co má dělat. Svědkyně D. ve své výpovědi hovořila o tom, že když byla u obžalovaného a poškozené na návštěvě na grilování, poškozená obžalovaného ponižovala, přičemž se

nejednalo o nějaké velké slovní urážení. Svědek H. pak vypověděl, že viděl na poškozené modřinu v oblasti krku, kterou poškozená maskovala šátkem, to mělo být ale někdy kolem Vánoc 2020, kdy už tedy poškozená s obžalovaným nebydlela. U žádného z těchto svědků přitom nemá soud pochybnosti jejich věrohodnosti. Poškozená přitom vypovídala v tom smyslu, že byla obětí jednostranně neadekvátního chování ze strany obžalovaného. Soud je přesvědčen, jak bylo rozebráno shora, že výpověď poškozeném nelze považovat za nepravdivou, nicméně v kontextu se závěrem znalců o tom, že poškozená s ohledem na histrionské rysy její osobnosti může určité skutečnosti podávat dramatičtější, než se odehrály, dospěl soud k závěru, že není vyloučeno, že chování obžalovaného a poškozené v rámci společného soužití v roce 2020 bylo neadekvátní oboustranně, a existuje tedy důvodná pochybnost o tom, že poškozená byla toliko obětí závadného jednání obžalovaného jednostranně plynoucího z jeho strany a že toto jednání dosáhlo takové intenzity (co se týče stupně hrubosti a trvalosti), že by jej bylo možno označit za týrání. Proto soud obžalovaného zprostil obžaloby pro skutek popsany v bodě II./1. výroku rozsudku dle ust. § 226 písm. b) trestního řádu.

52. Ohledně skutku popsaného v bodě II./2. výroku rozsudku bylo v řízení prokázáno, že v období od 9. prosince 2020 do 3. února 2021 obžalovaný poškozenou opakovaně telefonicky kontaktoval. Prohlášení zaznamenaná na nahrávkách provedených v řízení k důkazu označených v tomto rozsudku jako prohlášení „osoby 2“ dle názoru soudu s ohledem na obsah rozhovorů, označení této osoby „Richardé“, s čímž osoba 2 v rozhovoru nijak nepolemizuje, patří obžalovanému a jsou pronášeny vůči poškozené (označena jako „osoba 1“). Zároveň však bylo prokázáno, že v tomto období se poškozená s obžalovaným dobrovolně opakovaně stýkala, jela s ním koupit bundu do Frýdku-Místku, různě mu pomáhala ohledně bydlení na ubytovně, opakovaně s ním vedla telefonické hovory v řádu desítek minut, trvající déle než hodinu, v rámci SMS a elektronické komunikace si ho sice v některých případech takzvaně zablokovala, v některých případech zase nechala obžalovanému komunikační cestu otevřenou. Z SMS komunikace pak sice na jedné straně vyplývá, že poškozená obžalovanému opakovaně říká, ať ji nechá být, ale zároveň se třeba obžalovaného ptá, jak mu je, proč psal, jestli jde zítra do práce, proč není u bráchy, probírá s ním minulost. Ke spáchání trestného činu nebezpečného pronásledování dle ustanovení § 354 odst. 1 tr. zákoníku je třeba úmyslného zavinění, neboť se jedná o základní skutkovou podstatu trestného činu. Soud je přesvědčen, že na základě právě uvedených okolností nelze učinit jednoznačný závěr mimo důvodnou pochybnost, že byl obžalovaný alespoň srozuměn s tím, že svým jednáním může porušovat zájem na ochraně před pronásledováním, neboť z některých atributů chování poškozené (dobrovolné osobní kontakty, poměrně dlouhé telefonní hovory, faktická pomoc) mohl mít oprávněný dojem, že poškozená, i když deklaruje, že chce, aby jí obžalovaný nechal úplně na pokoji, o určitý kontakt s obžalovaným zájem má (a že existuje nějaká naděje na obnovení vztahu s ní). To poškozená koneckonců sama vypověděla, když uvedla, že obžalovanému řekla, že mu chce vždy pomoci, pokud to bude potřebovat. Motivací obžalovaného vyplývající z SMS komunikace provedené k důkazu je pak především snaha o obnovení vztahu s poškozenou, i když v případě nahrávek provedených k důkazu je to, vyjma rozhovorů, kde osoba 2 hovoří pláctivě, snaha obžalovaného poškozenou vystrašit, což je třeba označit za jednání neadekvátní a nemorální, ovšem nedosahující intenzity, aby jej bylo možno označit za trestný čin nebezpečného pronásledování dle ustanovení § 354 odst. 1 tr. zákoníku, resp. jiný trestný čin. To i s ohledem na skutečnost, že se poškozená i po tomto jednání s obžalovaným stýkala (výlet do Frýdku-Místku pro bundu se měl konat asi v polovině ledna 2021, předmětné nahrávky měly vzniknout dle jejich označení mezi 9.12.2020 a 7.1.2021), přijala od obžalovaného prsten, květinu, obžalovaný u ní s jejím souhlasem přespál, nelze tedy učinit závěr mimo důvodnou pochybnost, že by toto jednání u poškozené vyvolalo/mohlo vyvolat důvodnou obavu o její život, resp. zdraví. S ohledem na tyto okolnosti dospěl soud k závěru, že jednání popsané v bodě II./2. výroku rozsudku není trestným činem, a proto soud obžalovaného zprostil obžaloby pro tento skutek dle ust. § 226 písm. b) trestního řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci.

O odvolání přísluší rozhodovat Vrchnímu soudu v Olomouci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být v uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch, nebo neprospěch obžalovaného.

Soud poučuje poškozené, že mají možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost se podává ke Krajskému soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci.

Olomouc 19. května 2022

JUDr. Vladimír Najdekr v.r.
předseda senátu